

มุมมอง

สรรพยากร

วารสารสรรพยากร | พฤศจิกายน 2558

I AM RD

เรา คือ สรรพยากร

ค่านิยม
กรมสรรพากร

I AM RD เรา คือ สรรพยากร

เป็นค่านิยมของกรมสรรพากร
เพื่อให้บุคลากรของกรมสรรพากรยึดถือปฏิบัติ
ให้มีทัศนคติและพฤติกรรมการทำงาน
อันจะนำไปสู่ผลการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพให้เกิดขึ้นในองค์กร
และเป็นแรงผลักดันให้องค์กรมุ่งสู่ความเป็นมาตรฐานสากลได้อย่างยั่งยืน

Feature+

คำลดย่อนเบี้ยประกันชีวิต
แบบบำนาญ...หลักเกณฑ์ใหม่

Story Sharing+

ภาษีมรดกและภาษีการรับให้
ตอน 1

Thinking+

โตม จารุวัฒน์
"รู้หน้าที่ ชีวิตดี สังคมดี"

Sunny Day+

BAKE Me Tender

www.rd.go.th

ค่านิยมหลัก 12 ประการ

ของคนไทย ตามนโยบายของ คสช.

01

หนึ่งรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

02

สองซื่อสัตย์ เสียสละ อดทนได้

03

สามกตัญญู พ่อแม่ สุดหัวใจ

04

สี่มุ่งใฝ่ เล่าเรียน เพียรวิชา

05

ห้ารักษา วัฒนธรรม ประจำชาติ

06

หกไม่ขาด ศีลธรรม ศาสนา

07

เจ็ดเรียนรู้ อริปไตย ของประชา

08

แปดรักษา วินัย กฎหมายไทย

09

เก้าปฏิบัติ ตามพระ ราชาดำรัส

10

สิบไม่ขาด พอเพียง เลี้ยงชีพได้

11

สิบเอ็ดต้อง เข้มแข็ง ทั้งกายใจ

12

สิบสองไซ้ คิดอะไร ให้ส่วนรวม

Say Hi

และก็มาถึงเดือนพฤศจิกายนกันแล้วนะคะ เหลืออีกเดือนเดียวก็จะหมดปีแล้ว ดูทุกอย่างช่างผ่านไปรวดเร็วซะเหลือเกิน เราท่านก็คงต้องเตรียมตัวเตรียมใจรับปีใหม่ 2559 ที่จะมาถึงในเวลาอันใกล้กันแล้ว สำหรับเดือนนี้มีข่าวประชาสัมพันธ์มาฝาก สำหรับท่านใดที่ตั้งใจว่าจะเดินทางไปท่องเที่ยวด้วยกันในช่วงเทศกาลวันหยุด ก็ขอให้ช่วยกันเพิ่มความระมัดระวังกันให้มากๆ อย่างเช่นกรณี เมาแล้วไม่ขับเนี่ย ต้องจำให้ขึ้นใจเลยนะคะ อย่าได้ประมาทไปเสียว หากโดนเจ้าหน้าที่ตำรวจตรวจจับแล้วตรวจพบว่า มีแอลกอฮอล์เกิน 50 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ ข้อหาที่จะลงโทษก็คือนำมาขับสถานเดียว ซึ่งมีโทษจำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือปรับ 5 พันบาท ถึง 2 หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และโดนพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ 6 เดือน โดยเจ้าหน้าที่เค้าจะยึดใบขับขี่ไว้เลย หรืออาจโดนเพิกถอนใบอนุญาตด้วย แล้วถ้าเมาแล้วขับเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ คือนำมาขับรถไปเกิดอุบัติเหตุชนกันโดยที่คุณเป็นฝ่ายผิด กรณีนี้โทษจำคุก 1-5 ปี และปรับ 2 หมื่นบาท ถึง 1 แสนบาทเลยทีเดียว และโดนพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ไม่น้อยกว่า 1 ปี หรือโดนเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่และถ้าเมาแล้วขับ จนเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัสอย่างนี้โทษจำคุก 2-6 ปี ปรับ 4 หมื่นบาทถึง 1.2 แสนบาท และโดนพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ไม่น้อยกว่า 2 ปี หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่ กรณีเมาแล้วขับร้ายแรงสุด จนเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตายโทษจำคุก 3-10 ปี ปรับ 6 หมื่นบาทถึง 2 แสนบาท และจะถูกเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่ด้วยค่ะ จำไว้ให้ขึ้นใจ เดือนสติไว้ให้มันเลยนะคะ ดื่มแล้วขับถูกจับโดนหนักแน่นอนค่ะ

กองบรรณาธิการ ■

Contents

06 RD Society+

08 Feature+

รู้ภาษีหัก ณ ที่จ่าย ตอนที่ 1

12 Feature+

อยากมีเงินเก็บ... ก็ออมสิ

ที่ปรึกษา

อธิบดี

ที่ปรึกษาด้านประสิทธิภาพ

ที่ปรึกษาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ที่ปรึกษาด้านพัฒนาฐานภาษี

ที่ปรึกษาด้านยุทธศาสตร์การจัดเก็บภาษี

(กลุ่มธุรกิจพลังงาน)

ที่ปรึกษาด้านยุทธศาสตร์การจัดเก็บภาษี

(กลุ่มธุรกรรมทางการเงินการธนาคาร)

รองอธิบดี ผู้ตรวจราชการ ผู้อำนวยการสำนัก

หัวหน้ากลุ่มงาน ผู้ตรวจสอบภายใน สรรพากรภาค

สรรพากรพื้นที่

บรรณาธิการ

หัวหน้าส่วนสื่อเผยแพร่

กองบรรณาธิการ

ข้าราชการและลูกจ้างในส่วนสื่อเผยแพร่

สำนักบริหารกลาง

กำหนดเวลา

เผยแพร่เป็นรายเดือน

สำนักงาน

สำนักบริหารกลาง กรมสรรพากร 90 ซอยพหลโยธิน 7

ถนนพหลโยธิน แขวงสามเสนใน

เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400

วัตถุประสงค์

เพื่อเป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร

เรื่องเกี่ยวกับภาษีอากรและกรมสรรพากร ซึ่งเป็นช่อง

ทางอันจะนำไปสู่ประโยชน์ในทางปฏิบัติได้เป็นการทั่วไป

16 Feature+

คำลดหย่อนเบี้ยประกันชีวิตแบบบำนาญ...
หลักเกณฑ์ใหม่

26 Story Sharing+

ภาษีมรดกและภาษีการรับให้ ตอน 1

38 Thinking+

คำสั่งทางปกครอง (ตอนที่ 2)

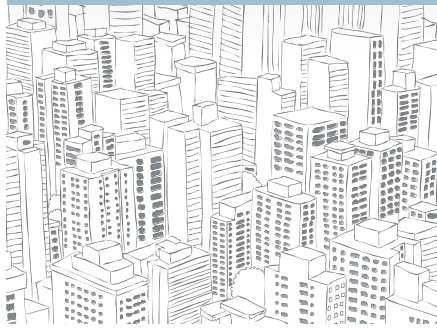
18 Story Sharing+

สิทธิประโยชน์ทางภาษีของกองทุนรวม
โครงสร้างพื้นฐาน

32 Money+

การวางแผนภาษีกับเงินปันผล ตอนที่ 1

44 Thinking+

โดย จารุวัฒน์ “รัฐหน้าที่ ชีวิตดี สังคมดี”

22 Story Sharing+

การหักค่าเสื่อมราคาในทางบัญชีภาษีอากร
(ตอนจบ)

36 Law+

รู้คดีไว้ก่อน ก่อนที่จะกลายเป็นคดี

46 Sunny Day+

BAKE Me Tender

แถลงข่าว “รวมพลังสร้างความเข้มแข็ง SMEs ไทย ด้วยบัญชีชุดเดียว”

นายประสงค์ พูนธเนศ อธิบดีกรมสรรพากร ร่วมกับผู้บริหาร 5 หน่วยงานจากภาครัฐและเอกชน ประกอบด้วยสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย หอการค้าไทยและสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย สภาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไทย แถลงข่าว “รวมพลังสร้างความเข้มแข็ง SMEs ไทย ด้วยบัญชีชุดเดียว” เพื่อแสดงเจตนารมณ์ ร่วมกันสนับสนุน ถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจในการจัดทำบัญชีอย่างง่ายให้แก่ SMEs โดยกรมสรรพากรได้จัดทำโปรแกรมบัญชีอย่างง่ายเพื่อช่วยให้ผู้ประกอบการ SMEs ที่ไม่มีพื้นฐานด้านบัญชีสามารถลงบัญชีได้ด้วยตนเองอย่างถูกต้องตามมาตรฐานบัญชีและกฎหมายภาษีในการร่วมมือกันครั้งนี้กรมสรรพากรได้จัดทำแผ่นซีดีโปรแกรมบัญชีอย่างง่ายจำนวน 2,000 แผ่นเพื่อแจกให้แก่ผู้ประกอบการ SMEs และสามารถดาวน์โหลดได้ที่ www.rd.go.th โดยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจให้แก่ SMEs รวมทั้งการเรียนการสอนและการฝึกงานวิชาชีพบัญชีให้แก่นักศึกษาอาชีวะอย่างเป็นทางการครบวงจร ณ กรมสรรพากร

อธิบดีกรมสรรพากร ให้สัมภาษณ์เรื่อง การส่งเสริมให้ SMEs ทำบัญชีชุดเดียว

นายประสงค์ พูนธเนศ อธิบดีกรมสรรพากร ให้สัมภาษณ์เรื่องการส่งเสริมให้ SMEs ทำบัญชีชุดเดียว โดยเทปโทรทัศน์การสัมภาษณ์ออกอากาศรายการ “ชั่วโมงทำกิน” ทางสถานีโทรทัศน์ไทยพีบีเอส

**เปิดโครงการ
RD Youth Club
“เยาวชนรุ่นใหม่ ใส่ใจภาษี”**

นางสาววิซราภรณ์ มาตยานันท์ รักษาการในตำแหน่งที่ปรึกษาด้านยุทธศาสตร์การจัดเก็บภาษี (กลุ่มธุรกิจพลังงาน) เป็นประธานเปิดโครงการ RD Youth Club “เยาวชนรุ่นใหม่ ใส่ใจภาษี” ซึ่งเป็นโครงการเพื่อปลูกฝังให้เยาวชนตระหนักถึงความสำคัญและประโยชน์ของภาษีอากร การทำหน้าที่ของพลเมืองที่ดี และได้สัมผัสใกล้ชิดเห็นการทำงานของเจ้าหน้าที่กรมสรรพากรในสถานที่ปฏิบัติงานจริงผ่านกิจกรรมที่ให้ทั้งความรู้และความบันเทิง ได้แก่ “Walk Rally นิทรรศการความรู้ 100 ปี กรมสรรพากร” เกมเศรษฐี “ภาษีมหาสนุก” ชมวีดิทัศน์และหนังสือสั้นสำนึกดี และกิจกรรมตะลุยฐานบ้านกรมสรรพากร นอกจากนี้ได้มอบอุปกรณ์กีฬา ให้แก่โรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการจำนวน 9 โรงเรียน คือ โรงเรียนศึกษานารี โรงเรียนเบญจมราชาลัยในพระบรมราชูปถัมภ์ โรงเรียนวัดเขมาภิรตาราม โรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม โรงเรียนสตรีวิทยา 2 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) นนทบุรี โรงเรียนศิลาจารย์พัฒนวิทย์ โรงเรียนสายน้ำผึ้ง และโรงเรียนวชิรธรรมสาธิต ทั้งนี้มีนักเรียนเข้าร่วมโครงการทั้งสิ้น 450 คน

**พิธีเปิด-ปิดการอบรมปฐมนิเทศ
พร้อมมอบใบอนุญาต TA รุ่นที่ 36**

นายรณวัตร สุวรรณภิรมย์ รองอธิบดีกรมสรรพากร เป็นประธานในพิธีเปิด-ปิดการอบรมปฐมนิเทศผู้สอบบัญชีภาษีอากร (TA) และได้มอบใบอนุญาต TA รุ่นที่ 36 ณ ห้องฝึกอบรม 5 ชั้น 3 กรมสรรพากร

**กรมสรรพากรร่วมแสดงความยินดี
สถาบันการประชาสัมพันธ์
ครบรอบปีที่ 54**

นางสาวทัศนีย์ มหาชนะกิตติวงศ์ ผู้อำนวยการสำนักบริหารกลาง เป็นผู้แทนกรมสรรพากรแสดงความยินดีในโอกาสที่สถาบันการประชาสัมพันธ์ครบรอบปีที่ 54 ณ สถาบันการประชาสัมพันธ์ เขตพญาไท กรุงเทพฯ

รู้ภาษีหัก ณ ที่จ่าย

ตอนที่ 1

ใกล้จะสิ้นปี 2558 แล้ว สำหรับในทางกรมสรรพากรไม่ใช่แค่จะสิ้นปีปฏิทินอย่างเดียว แต่จะเป็นช่วงเวลาของการสิ้นปีภาษีของผู้มีหน้าที่หัก ณ ที่จ่าย หรือผู้จ่ายเงินได้ ที่จะต้องทำหน้าที่ดำเนินการปรับปรุงการคำนวณภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย ของพนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงาน ซึ่งในที่นี่จะเรียกว่าผู้มีเงินได้ ทั้งนี้ ผู้มีเงินได้ จะต้องจัดทำแบบแจ้งรายการเพื่อการหักลดหย่อน (ล.ย.01) ให้แก่ผู้จ่ายเงินได้ เพื่อการคำนวณภาษีหัก ณ ที่จ่ายได้อย่างถูกต้องตามรายการค่าลดหย่อนต่างๆ ที่เกิดขึ้นจริง วารสารสรรพากร จึงขอนำคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป. 96/2543 เรื่อง การคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาหัก ณ ที่จ่ายตามมาตรา 50 (1) แห่งประมวลรัษฎากร กรณีการจ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (1) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งสรุปสาระสำคัญพร้อมยกตัวอย่างวิธีการคำนวณ ในกรณีต่างๆ มาพอสังเขป ได้ดังนี้

การคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาหัก ณ ที่จ่าย ตามมาตรา 50(1) แห่งประมวลรัษฎากร กรณีการจ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40(1) แห่งประมวลรัษฎากร (เงินเดือน ค่าจ้าง เบี้ยเลี้ยง โบนัส เบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ เงินค่าเช่าบ้าน ฯลฯ) แต่ไม่รวมถึงเงินได้ที่นายจ้างจ่ายให้ครั้งเดียวเพราะเหตุออกจากงานให้ปฏิบัติดังนี้

1

ให้คำนวณหาจำนวนเงินได้พึงประเมินเสมือนหนึ่งว่าได้จ่ายทั้งปี โดยให้นำเงินได้พึงประเมินที่จ่ายแต่ละคราวคูณด้วยจำนวนคราวที่จะต้องจ่าย (ต่อปี) ดังนี้

- ☐ กรณีจ่ายค่าจ้างเป็นรายเดือน ให้คูณด้วย 12
- ☐ กรณีจ่ายค่าจ้างเดือนละ 2 ครั้ง ให้คูณด้วย 24
- ☐ กรณีจ่ายค่าจ้างเป็นรายสัปดาห์ ให้คูณด้วย 52

การจ่ายเงินได้พึงประเมินให้แก่ผู้มีเงินได้ซึ่งเข้าทำงานระหว่างปี ให้คุณเงินได้พึงประเมินที่จ่ายแต่ละคราวในปีที่เข้าทำงานด้วยจำนวนคราวที่จะต้องจ่ายจริงสำหรับปีนั้น เช่น เข้าทำงานวันที่ 1 เมษายน และกำหนดจ่ายค่าจ้างเป็นรายเดือน จำนวนคราวที่จะต้องจ่ายสำหรับปี que เข้าทำงานจะเท่ากับ 9 เดือน

2 ให้นำจำนวนเงินได้พึงประเมินเสมือนหนึ่งว่าได้จ่ายทั้งปีตาม (1) มาคำนวณตามเกณฑ์ในมาตรา 48 (1) แห่งประมวลรัษฎากร กล่าวคือ นำมาหักค่าใช้จ่าย ค่าลดหย่อน และคำนวณตามบัญชีอัตราภาษีเงินได้สำหรับบุคคลธรรมดาเป็นเงินภาษีทั้งสิ้น

การคำนวณหักค่าลดหย่อน ให้คำนวณตามที่มีเงินได้ได้แจ้งไว้พร้อมแนบสำเนาหลักฐานแสดงสิทธิในค่าลดหย่อนตามแบบ ล.ย.01 (แบบแจ้งรายการเพื่อการหักลดหย่อน) ทั้งนี้ ให้คำนวณหักค่าลดหย่อนได้ตามที่มีเงินได้ได้แจ้งไว้ตั้งแต่ต้นปีที่เริ่มหักภาษี ณ ที่จ่าย ไม่ว่าจะจ่ายค่าลดหย่อนนั้นในเดือนใดของปีก็ตาม เว้นแต่ค่าลดหย่อนเงินบริจาคให้คำนวณหักได้เมื่อมีการจ่ายเงินบริจาคจริงเท่านั้น

กรณีผู้มีเงินได้ได้แจ้งเปลี่ยนแปลงรายการค่าลดหย่อนระหว่างปี ให้คำนวณหักค่าลดหย่อนตามที่มีเงินได้ได้แจ้งการเปลี่ยนแปลงนั้น

3 ให้นำจำนวนเงินภาษีทั้งสิ้นที่คำนวณได้ตาม (2) มาหารด้วยจำนวนคราวที่จะต้องจ่าย (ต่อปี) ตาม (1) ได้ผลลัพธ์เป็นเงินเท่าใดให้หักเป็นเงินภาษี ณ ที่จ่าย ในแต่ละคราวที่จ่ายเงินนั้น

ถ้าการหารด้วยจำนวนคราวไม่ลงตัวเหลือเศษเท่าใด ให้เพิ่มเงินเท่าจำนวนที่เหลือเศษนั้นรวมเข้ากับเงินภาษีที่จะต้องหักไว้ครั้งสุดท้ายในปีนั้น เพื่อให้ยอดเงินภาษีที่หักรวมทั้งปีเท่ากับจำนวนภาษีที่ต้องเสียทั้งปี

ตัวอย่างที่ 2 กรณีมีการเปลี่ยนแปลงจำนวนเงินได้พึงประเมินที่จ่ายระหว่างปีภาษี จากตัวอย่างที่ 1 นายธนรัฐ ได้รับเงินเดือนเพิ่มขึ้นตั้งแต่เดือนตุลาคม 2558 เป็นเดือนละ 75,000 บาท ผู้จ่ายเงินได้ต้องคำนวณภาษีหัก ณ ที่จ่ายดังนี้

วิธีคำนวณ

เงินเดือนเสมือนหนึ่งว่าได้จ่ายทั้งปี = $75,000 \times 12$ = 900,000 บาท

หัก ค่าใช้จ่าย (40 % ไม่เกิน 60,000 บาท) = 60,000 บาท

คงเหลือเงินได้หลังจากหักค่าใช้จ่าย = 840,000 บาท

หัก ค่าลดหย่อนส่วนตัว 30,000 บาท

 ค่าลดหย่อนคู่สมรส 30,000 บาท

 ค่าลดหย่อนบุตรศึกษา 2 คน 34,000 บาท

ค่าลดหย่อนเบี้ยประกันชีวิต 80,000 บาท

ค่าลดหย่อนดอกเบี้ยเงินกู้ยืมฯ 100,000 บาท = 274,000 บาท

คงเหลือเงินได้สุทธิ = 566,000 บาท

ภาษีเงินได้ทั้งปี = 37,400 บาท

$(300,000 - 150,000 = 150,000 \times 5\%) + (200,000 \times 10\%) + (66,000 \times 15\%)$

ภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายแต่ละเดือน (37,400 หาร 12 เดือน) = 3,116.66 บาท

การปรับปรุงการหักภาษี ณ ที่จ่าย ดังนี้

ภาษีที่ต้องเสียทั้งปีจากเงินได้ที่ได้รับจริง = 25,100 บาท

(เงินเดือน ๆ ละ 65,000 บาท = 9 เดือน และเดือนละ 75,000 บาท = 3 เดือน)

ภาษีเงินได้ที่ต้องหัก ณ ที่จ่าย และนำส่งไว้แล้ว = 22,908.26 บาท

(ตั้งแต่เดือนมกราคม - พฤศจิกายน = $1841.66 \times 9 + 3166.66 \times 2$)

เป็นภาษีที่ต้องหัก ณ ที่จ่าย ในเดือนธันวาคม $(25,100 - 22,908.26) = 2,191.74$ บาท

สรุป ผู้จ่ายเงินได้จะต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายของ นายธนรัฐ

เดือนมกราคม - กันยายน เดือนละ = 1,841.66 บาท

เดือนตุลาคม - พฤศจิกายน เดือนละ = 3,166.66 บาท

เดือนธันวาคม = 2,191.74 บาท

จะเห็นได้ว่าวิธีการคำนวณภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย ไม่มีอะไรยุ่งยากและซับซ้อน แต่เนื่องจากการหักภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย มีหลายเงื่อนไข เช่น มีการเปลี่ยนแปลงรายได้พึงประเมินระหว่างปี หรือนายจ้างออกภาษีแทนให้ ซึ่งมีวิธีการคำนวณที่แตกต่างกัน โปรดติดตามตอนที่ 2 ในฉบับหน้า

อยากมีเงินเก็บ ...ก็ออมช

เชื่อว่าหลายคนล้วนต้องการหลักประกันที่คุ้มครองชีวิตตอนบั้นปลายได้ โดยอาจต้องเริ่มจากการเก็บเล็กผสมน้อย เพื่อชีวิตหลังเกษียณได้ใช้เป็นรายจ่ายประจำวัน ได้ใช้เพื่อการท่องเที่ยว และเพื่อรักษาตัว สำหรับคนที่มั่งงานประจำทำหรือกลุ่มมนุษย์เงินเดือนนายจ้างก็จะมีสวัสดิการมารองรับให้กับลูกจ้างอยู่แล้ว เช่น กองทุนประกันสังคม กองทุนสำรองเพื่อการเลี้ยงชีพ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ เป็นต้น แต่สำหรับผู้ที่ไม่ได้ทำงานประจำ มีอาชีพอิสระ ซึ่งไม่มีสวัสดิการใด ๆ จึงเป็นกลุ่มคนที่รัฐบาลเล็งเห็นถึงความสำคัญของคนกลุ่มนี้ เพราะเมื่อถึงวัยที่พึ่งพาตัวเองไม่ได้แล้วจะทำอย่างไร? จึงได้เกิดแนวความคิดกองทุนการออมแห่งชาติขึ้นเพื่อเป็นหลักประกันการดำรงชีวิตในยามชรา อีกทั้งยังช่วยส่งเสริมให้มีวินัยทางการเงินโดยหันมาออมเงินมากขึ้นได้ด้วย

กองทุนการออมแห่งชาติ หรือ กอช. เป็นกองทุนการออมเพื่อวัยเกษียณที่ให้สิทธิประชาชนสัญชาติไทยเข้าเป็นสมาชิกระบบบัญชีรายบุคคล โดยกองทุนเป็นนิติบุคคล ไม่เป็นส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ เพราะปัจจุบันประเทศไทยยังไม่มีระบบการออมเพื่อการชราภาพที่ครอบคลุมภาคแรงงานทุกประเภทได้อย่างทั่วถึง ซึ่งยังมีแรงงานส่วนใหญ่ของประเทศที่ไม่ได้รับความคุ้มครองเพื่อการชราภาพ และแรงงานเหล่านี้มีความเสี่ยงที่จะตกอยู่ในความยากจนในวัยสูงอายุ เพราะไม่มีช่องทางให้เข้าถึงเครื่องมือการออมเงินในขณะที่อยู่ในวัยทำงาน

ดังนั้น รัฐบาลจึงจัดตั้งกองทุนเพื่อเป็นช่องทางการออมขั้นพื้นฐานให้แก่ผู้ที่ยังไม่ได้รับความคุ้มครองให้ได้รับผลประโยชน์ในรูปแบบของบำนาญ อันเป็นการสร้างความเท่าเทียมและเป็นธรรมในการดูแลจากภาครัฐ

วัตถุประสงค์ของกองทุนการออมแห่งชาติ เพื่อให้ประชาชนที่เป็นแรงงานนอกระบบได้มีโอกาสสะสมเงินเพื่อเก็บไว้ใช้ในยามชรา และประชาชนที่ประกอบอาชีพอิสระและไม่มีสวัสดิการใดๆ กับรัฐบาลต้องการรับเงินบำนาญ ทั้งนี้ ไม่ใช่กองทุนรวมเพราะนอกจากประชาชนจะสะสมเงินของตัวเองแล้ว รัฐบาลจะออกเงินสมทบช่วยเหลือให้อีกส่วนหนึ่ง โดยกองทุนการออมแห่งชาติ จะเปิดรับสมัครสมาชิกเข้ากองทุนผ่านสาขาธนาคารของรัฐ 3 แห่ง คือ ธนาคารกรุงไทย ธนาคารออมสิน และธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.)

คุณสมบัติของผู้ที่จะสมัครสมาชิกกองทุน

1

เป็นบุคคลสัญชาติไทย

2

อายุไม่ต่ำกว่า 15 ปีบริบูรณ์
และไม่เกิน 60 ปีบริบูรณ์

3

ไม่เป็นสมาชิกของกองทุน
เพื่อการชราภาพใด ๆ ที่มีกรสมทบเงิน
จากรัฐหรือนายจ้าง เช่น

- กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
- กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการกรุงเทพมหานคร
- กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น
- กองทุนประกันสังคม (ซึ่งส่งเงินเพื่อได้รับประโยชน์ทดแทนกรณีชราภาพ)
- กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ
- กองทุนสงเคราะห์ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน เป็นต้น

นอกจากนี้ยังเปิดโอกาสให้ผู้สูงอายุที่มีอายุ 50 ปีขึ้นไป ที่ไม่อยู่ในระบบบำเหน็จบำนาญใดๆ สามารถออมต่อไปได้อีก 10 ปี โดยมีสิทธิขอรับบำนาญได้เมื่ออายุครบ 60 ปีอีกด้วย

เงื่อนไขการออมเงินผ่านกองทุน มีดังนี้

1

ผู้ที่จะสมัครเข้าเป็นสมาชิกต้องไม่เป็นสมาชิกกองทุนเพื่อการชราภาพใดๆ ที่มีการสมทบเงินจากรัฐหรือนายจ้าง

2

เงินสะสมของประชาชนที่รัฐบาลจะรับประกันผลตอบแทนให้ คือ 50 บาท ถึง 1,100 บาท ต่อเดือน เมื่อรวมกันแล้วไม่เกินกว่า 13,200 บาทต่อปี

3

เงินสมทบที่รัฐบาลจะช่วยเหลือให้อีกส่วนหนึ่ง คือ

- อายุ 15 แต่ไม่เกิน 30 ปี = 50% ของเงินสะสม แต่ไม่เกิน 600 บาทต่อปี
- อายุ 30 แต่ไม่เกิน 50 ปี = 80% ของเงินสะสม แต่ไม่เกิน 960 บาทต่อปี
- อายุ 50 แต่ไม่เกิน 60 ปี = 100% ของเงินสะสม แต่ไม่เกิน 1,200 บาทต่อปี

4

ผู้ที่มีอายุ 50 ปี ขึ้นไปสามารถเป็นสมาชิกได้ 10 ปี โดยไม่จำเป็นต้องหมดสมาชิกภาพที่อายุ 60 ปี เช่น อายุ 55 ปี ก็จะหมดสมาชิกภาพที่อายุ 65 ปี หรือ อายุ 62 ปี ก็จะหมดสมาชิกภาพที่อายุ 72 ปี ทั้งนี้ ต้องสมัครภายใน 1 ปีนับตั้งแต่กองทุนเปิดรับสมาชิก (วันเปิดรับสมาชิก คือ วันที่ 20 สิงหาคม 2558)

5

รัฐบาลรับประกันผลตอบแทนให้ไม่น้อยกว่าอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 12 เดือน โดยเฉลี่ยจากธนาคารออมสิน, ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และธนาคารพาณิชย์ 5 แห่งใหญ่

6

เมื่อหมดสมาชิกภาพ สามารถรับเงินบำนาญได้จนถึงเสียชีวิต

7

กรณีเสียชีวิตแล้วยังมีเงินคงเหลือในบัญชีจะจ่ายเงินก้อนให้แก่ทายาทหรือผู้ที่สมาชิกแจ้งชื่อไว้ กรณีทุพพลภาพและลาออกจากกองทุนมีสิทธิรับเงินก้อน (ไม่เกินเงินสะสม + ผลประโยชน์ของเงินสะสม)

8

ไม่สูญเสียสิทธิในการรับเบี้ยยังชีพผู้ชรา

9

ผู้ที่เป็นสมาชิกในกองทุนประกันสังคม รวมถึงแรงงานนอกระบบที่จะเข้าเป็นสมาชิกกองทุนประกันสังคมในนโยบายประชาวีวัฒน์ ที่ไม่ได้รับประโยชน์ทดแทนกรณีชราภาพ มีสิทธิเข้าเป็นสมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติได้

สิทธิประโยชน์ที่จะรับเงินออม มี 4 กรณี ได้แก่

1. อายุครบ 60 ปี บริบูรณ์ จะได้รับบำนาญรายเดือนตลอดชีวิต
2. ทุพพลภาพก่อนอายุครบ 60 ปี จะได้รับเงินสะสมและผลประโยชน์ของเงินสะสม ส่วนเงินสมทบและผลประโยชน์ของเงินสมทบจะได้รับเมื่อมีอายุครบ 60 ปี บริบูรณ์
3. ลาออกจากกองทุน จะได้รับเงินสะสมและผลประโยชน์ของเงินสะสม
4. เสียชีวิต จะได้รับเงินเท่าจำนวนเงินในบัญชีของแต่ละบุคคล

สำหรับผู้สนใจสามารถดูรายละเอียดได้ที่
กองทุนการออมแห่งชาติ เว็บไซต์ www.nsf.or.th

ค่าลดหย่อนเบี้ยประกันชีวิต แบบบ้านานาญ...หลักเกณฑ์ใหม่

การหักลดหย่อนภาษีเป็นตัวช่วยตัวหนึ่งในการวางแผนภาษี ในแต่ละปีรัฐจะมีนโยบายเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจโดยใช้การลดหย่อนภาษีเป็นแรงจูงใจ เช่น ดอกเบี้ยจากการซื้อที่อยู่อาศัย การท่องเที่ยว RMF/LTF และการซื้อประกันชีวิตแบบบ้านานาญเพื่อลดหย่อนภาษี ก็เป็นอีกหนึ่งในนโยบายของรัฐที่ต้องการกระตุ้นการออมของประชาชนให้มีเงินเพียงพอที่จะใช้เมื่อเกษียณจากการทำงาน อีกทั้ง รัฐยังได้มีปรับปรุงการลดหย่อนดังกล่าวให้สอดคล้องกับสภาวะเศรษฐกิจและลดหลักเกณฑ์ต่างๆ ให้ประชาชนเข้าใจได้ง่ายขึ้น โดยการลดหย่อนเบี้ยประกันชีวิต มี 2 ประเภท คือ

■ **การลดหย่อนเบี้ยประกันชีวิตแบบทั่วไป** สามารถหักได้ไม่เกิน 100,000 บาท เป็นประกันชีวิตที่มีความคุ้มครองเกิน 10 ปี ขึ้นไป ยังคงใช้หลักเกณฑ์และเงื่อนไขลดหย่อนเช่นเดิม

■ **การลดหย่อนเบี้ยประกันชีวิตแบบบ้านานาญ** แต่เดิมนั้นผู้เสียภาษีสามารถหักลดหย่อนได้ตามที่จ่ายจริง แต่ต้องไม่เกิน 15% ของรายได้ สูงสุด 200,000 บาท ต่อปี และเมื่อรวมกับเงินสะสมเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ กองทุนสงเคราะห์ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน ค่าซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) แล้ว ต้องไม่เกิน 500,000 บาท ในปีภาษีเดียวกัน

แต่ในปัจจุบันกรมสรรพากรได้มีการปรับปรุงหลักเกณฑ์การหักลดหย่อนใหม่ตามประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 261) เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการ เพื่อยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้เท่าที่ได้จ่ายเป็นเบี้ยประกันภัยสำหรับการประกันชีวิตแบบบ้านานาญของผู้มีเงินได้ตามวรรคสามของข้อ 2 (61) แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ.2509) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ซึ่งมีสาระสำคัญ คือ

ผู้เสียภาษีสามารถหักลดหย่อนได้ตามที่จ่ายจริง **แต่ไม่เกิน 15% ของเงินได้พึงประเมินเฉพาะที่ต้องเสียภาษี** สูงสุด 200,000 บาท ต่อปี และเมื่อรวมกับเงินสะสมเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ กองทุนสงเคราะห์ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน ค่าซื้อหน่วยลงทุนกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) แล้ว ต้องไม่เกิน 500,000 บาท ในปีภาษีเดียวกัน เพื่อให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ของการยกเว้นเงินได้สำหรับค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวม RMF และ LTF ที่มีการแก้ไขไปก่อนหน้านี้แล้ว

ในส่วนเงื่อนไขของการใช้สิทธิลดหย่อนเบี้ยประกันชีวิตแบบบำนาญยังคงไว้เช่นเดิมคือ

1 กรมธรรม์ประกันชีวิต มีระยะเวลาคุ้มครองตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป	4 กำหนดช่วงอายุของการ จ่ายผลประโยชน์เมื่อเรา มีอายุตั้งแต่ 55-85 ปี หรือมากกว่านั้น
2 เป็นการประกันชีวิตที่ได้ เอาประกันไว้กับผู้รับประกันภัย ที่ประกอบกิจการประกันชีวิต ในประเทศไทย	5 ต้องจ่ายเบี้ยประกันครบก่อน ได้รับผลประโยชน์
3 จ่ายผลประโยชน์เป็นรายงวด อย่างสม่ำเสมอ โดยจะจ่าย เป็นจำนวนเงินเท่ากันทุกงวด หรือ จ่ายในสัดส่วนที่เพิ่มขึ้น ตามระยะเวลาการเอาประกัน ก็ได้	6 ต้องมีหลักฐานการชำระเงิน ใบเสร็จรับเงิน หรือหนังสือ รับรองการชำระเบี้ยประกัน

ดังนั้น การวางแผนซื้อประกันชีวิตแบบบำนาญเพื่อลดหย่อนภาษีนี้น่าสมควรศึกษารายละเอียดและเงื่อนไขในกรมธรรม์ให้ชัดเจนก่อนตัดสินใจซื้อเพื่อประโยชน์สูงสุดทั้งในการวางแผนทางการเงินและทางภาษี

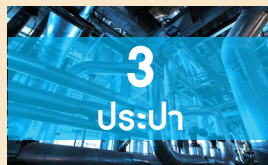
สิทธิประโยชน์ทางภาษี ของกองทุนรวมโครงสร้างพื้นฐาน

หากพูดถึงการลงทุน หลายท่านคงเคยได้ยินว่า การลงทุนมีความเสี่ยง ผู้ลงทุนควรศึกษาข้อมูลก่อนตัดสินใจลงทุน ซึ่งรูปแบบการลงทุนในปัจจุบันก็มีให้เลือกหลากหลายรูปแบบทั้งการลงทุนในสินทรัพย์ ที่ดิน หุ้น กองทุน ฯลฯ และหากมีผู้เชี่ยวชาญมาช่วยดูแลจัดการให้คำปรึกษาด้านการลงทุนก็จะทำให้เรามั่นใจในการลงทุนมากยิ่งขึ้น ในที่นี้พูดถึงการลงทุนในกองทุนรวมซึ่งมีมากมายหลากหลายกองทุน แล้วแต่เราเลือกที่จะรับความเสี่ยงและผลตอบแทนมากน้อยแค่ไหนในแต่ละกองทุน เพราะแม้จะเป็นกองทุนประเภทเดียวกัน ก็มีการลงทุนในตราสารที่แตกต่างกัน เช่น กองทุนรวมหุ้นที่มีทั้งกองทุนที่

เน้นลงทุนหุ้นขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ขนาดเล็ก ลงทุนหุ้นเติบโต หุ้นปัจจัยพื้นฐานแข็งแกร่ง หรือลงทุนหุ้นกลุ่มอุตสาหกรรมใดอุตสาหกรรมหนึ่ง (Sector Fund) เช่น กลุ่มพลังงาน กลุ่มธนาคาร กลุ่มสื่อสาร เป็นต้น

สำหรับกองทุนรวมโครงสร้างพื้นฐาน หรือ Infrastructure fund เป็นกองทุนรวมประเภทหนึ่งที่ตั้งขึ้นเพื่อระดมทุนจากผู้ลงทุนสำหรับนำไปใช้พัฒนาโครงการโครงสร้างพื้นฐานเพื่อประโยชน์สาธารณะของประเทศ ไม่ว่าจะเป็นโครงการของรัฐหรือเอกชน เช่น ไฟฟ้า ประปา ถนน ทางพิเศษ หรือทางสัมปทาน ท่าอากาศยาน หรือสนามบิน ท่าเรือน้ำลึก โทรคมนาคม รถไฟฟ้า รถใต้ดิน เป็นต้น โดยกองทุนรวมที่จะจัดตั้งนั้น จะต้องระบุเฉพาะเจาะจงว่าจะนำเงินไปลงทุนในกิจการโครงสร้างพื้นฐานประเภทใด

เดิมโครงสร้างพื้นฐานของรัฐบาลส่วนใหญ่มักจะมีรัฐวิสาหกิจเป็นเจ้าของและผู้บริหารโครงการ ทำให้เวลาจะพัฒนาโครงการอะไร ก็ต้องรอการจัดสรรงบประมาณหรือต้องกู้เงินจากต่างประเทศ เป็นผลให้การริเริ่มโครงการค่อนข้างล่าช้า ดังนั้น การระดมทุนผ่านกองทุนรวมโครงสร้างพื้นฐานกิจการที่เกี่ยวข้องกับสาธารณูปโภค นอกจากจะทำให้สามารถนำเงินไปเริ่มโครงการได้เร็วขึ้นและไม่เพิ่มภาระหนี้สาธารณะของประเทศแล้ว นักลงทุนเองก็จะได้รับผลตอบแทนกลับมาด้วย โดยกิจการโครงสร้างพื้นฐาน ได้แก่

ผลประโยชน์ทางภาษีสำหรับนักลงทุนและผู้ประกอบการ มีดังนี้

1

ยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาให้แก่ผู้มีเงินได้ แต่ไม่รวมถึงหักหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคล ซึ่งมีโชินิติบุคคลสำหรับเงินปันผลที่ได้จาก กองทุนรวมโครงสร้างพื้นฐานเป็นเวลา 10 ปี ต่อเนื่องกันนับแต่ปีภาษีที่มีการจดทะเบียน จัดตั้งกองทุนรวม

2

ยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะ และอากรแสตมป์ ให้แก่

2.1 เจ้าของหรือผู้ทรงสิทธิในทรัพย์สิน สำหรับมูลค่าของฐานภาษี รายรับ และการกระทำตราสารที่เกิดขึ้นหรือเนื่องมาจากการโอนทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการประกอบกิจการโครงสร้างพื้นฐานให้แก่กองทุนรวมโครงสร้างพื้นฐานที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ดังนี้

(ก) การโอนทรัพย์สินที่มีรูปร่าง ที่มีสัญญากำหนดให้กองทุนรวมต้องโอนทรัพย์สินกลับคืนให้แก่เจ้าของหรือผู้ทรงสิทธิในทรัพย์สินเดิมในภายหลัง หรือกำหนดให้ต้องโอนต่อให้แก่ส่วนราชการหรือองค์การของรัฐบาล

(ข) การโอนทรัพย์สินที่ไม่มีรูปร่าง ที่มีสัญญากำหนดห้ามมิให้กองทุนรวมโอนทรัพย์สินให้แก่บุคคลอื่น เว้นแต่เป็นการโอนให้แก่เจ้าของหรือผู้ทรงสิทธิในทรัพย์สินเดิม

2.2 กองทุนรวมโครงสร้างพื้นฐานที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ สำหรับมูลค่าของฐานภาษี รายรับ และการกระทำตราสารที่เกิดขึ้น หรือเนื่องมาจากการโอนทรัพย์สินกลับคืนให้แก่เจ้าของหรือผู้ทรงสิทธิในทรัพย์สินเดิม หรือให้แก่ส่วนราชการหรือองค์การของรัฐบาลตามสัญญา

การลงทุนในกองทุนรวมโครงสร้างพื้นฐาน ถือเป็นอีกหนึ่งทางเลือกในการลงทุน และการออมเงินแล้วยังช่วยสนับสนุนการสร้างสาธารณะประโยชน์ของประเทศ ให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงโลกได้เร็วขึ้น

การหักค่าเสื่อมราคา ในทางบัญชีภาษีอากร (ตอนจบ)

ฉบับนี้เป็นตอนจบของเรื่องการหักค่าเสื่อมราคาซึ่งจะนำเสนอถึงแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการหักค่าเสื่อมราคาแบบอัตราเร่งเพื่อสร้างแรงจูงใจ เช่น กรณี SMEs ให้สิทธิพิเศษหักค่าเสื่อมในช่วงแรกสูงขึ้น และการหักค่าเสื่อมราคาสำหรับทรัพย์สินประเภทรถยนต์ ซึ่งเป็นคำถามที่มักถามกันบ่อยมาให้ได้ทราบกันครบทุกประเด็น

บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีสินทรัพย์ถาวรซึ่งไม่รวมที่ดินไม่เกิน 200 ล้านบาทและมีการจ้างแรงงานไม่เกิน 200 คน (SMEs) ให้หักค่าเสื่อมและค่าเสื่อมราคาตามรายละเอียดดังนี้

ประเภททรัพย์สิน การหักค่าเสื่อมราคาในปัจจุบัน สิทธิประโยชน์ทางภาษีที่ได้รับใหม่

1. คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ของคอมพิวเตอร์

ภายในระยะเวลา 5 ปี

- หักค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นในวันที่ได้รับทรัพย์สินในอัตราร้อยละ 40 ของมูลค่าทรัพย์สินส่วนที่เหลือทยอยหักภายใน 3 รอบระยะเวลาบัญชี ซึ่งมีสิทธิเลือกใช้วิธีการทางบัญชีที่รับรองทั่วไปวิธีใดก็ได้

2. โรงงาน (Plant)

ภายในระยะเวลา 20 ปี

- แต่ในปีแรกหักค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นได้ในอัตราร้อยละ 25 ของมูลค่าทรัพย์สินส่วนที่เหลือทยอยหักภายในระยะเวลา 20 ปี

3. เครื่องจักร (Machinery)

ภายในระยะเวลา 5 ปี

- แต่ในปีแรกหักค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นได้ในอัตราร้อยละ 40 ของมูลค่าทรัพย์สินส่วนที่เหลือทยอยหักภายในระยะเวลา 5 ปี

4. ทรัพย์สินอย่างอื่น ซึ่งโดยสภาพของทรัพย์สินสึกหรอหรือเสื่อมราคาได้

ภายในระยะเวลา 5 ปี

- หักค่าเสื่อมราคาในอัตราร้อยละ 100 ของมูลค่าต้นทุนของทรัพย์สินที่ได้มาในระหว่างรอบระยะเวลาบัญชี ซึ่งมีมูลค่ารวมกันไม่เกิน 5 ล้านบาท

(ทั้งนี้ เฉพาะทรัพย์สินที่ได้มาและอยู่ในสภาพพร้อมที่จะใช้ได้ตามประสงค์ตั้งแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้มีผลใช้บังคับจนถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2553)

การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินประเภทอาคารถาวรที่บริษัทที่เป็นสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค (ROH) ซื้อหรือได้รับโอนกรรมสิทธิ์เพื่อมีไว้ใน การประกอบกิจการของตนเอง ให้หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาเบื้องต้น ในวันที่ได้ทรัพย์สินนั้นมาในอัตราร้อยละ 25 ของมูลค่าต้นทุน สำหรับมูลค่าต้นทุน ส่วนที่เหลือให้หักตามเงื่อนไขและอัตราที่กำหนดไว้ในข้อ 1

3

การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินประเภทเครื่องจักรและอุปกรณ์ของเครื่องจักรที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซื้อหรือได้รับโอนกรรมสิทธิ์เพื่อมีไว้ในการประกอบกิจการของตนเอง ให้หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นในวันที่ได้ทรัพย์สินนั้นมาในอัตราร้อยละ 40 ของมูลค่าต้นทุน สำหรับมูลค่าต้นทุนส่วนที่เหลือให้หักตามเงื่อนไขและอัตราที่กำหนดไว้ในข้อ 1

(เฉพาะทรัพย์สินที่ได้มาและอยู่ในสภาพพร้อมที่จะใช้ได้ตามประสงค์ตั้งแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้มีผลใช้บังคับจนถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2553 และบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งจะต้องไม่ใช่สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้ตามมาตรา 3(1) แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 460) พ.ศ. 2549)

4

การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินประเภททรัพย์สินอย่างอื่นแต่ไม่รวมถึงยานพาหนะที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งเป็นผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวตามกฎหมายว่าด้วย การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยซื้อหรือได้รับโอนกรรมสิทธิ์ เพื่อมีไว้ใช้ในการประกอบกิจการของตนเอง ให้หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นในวันที่ได้ทรัพย์สินนั้นมาในอัตราร้อยละ 60 ของมูลค่าต้นทุน สำหรับมูลค่าต้นทุนส่วนที่เหลือ ให้หักตามเงื่อนไขและอัตราที่กำหนดไว้ในข้อ 1 ทั้งนี้ ทรัพย์สินนั้นต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 4 ทศ ในพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการเงื่อนไข และอัตราการหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สิน (ฉบับที่ 145) พ.ศ. 2527

5

การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินประเภทเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิตสินค้าหรือให้บริการรับจ้างผลิตสินค้า ที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ซึ่งมีทุนที่ชำระแล้วในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีไม่เกิน 5 ล้านบาท และมีรายได้จากการขายสินค้าหรือบริการรวมกันไม่เกิน 30 ล้านบาทต่อปี ในรอบระยะเวลาบัญชีที่ได้ใช้สิทธิ ให้หักได้ดังต่อไปนี้

1. ร้อยละ 100 ของมูลค่าต้นทุนตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อ 1
2. การหักตามเงื่อนไขและอัตราที่กำหนดไว้ในข้อ 1 ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของมาตรา 4 ทวทศ ในพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราการหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สิน (ฉบับที่ 145) พ.ศ. 2527

6

ทรัพย์สินประเภทรถยนต์นั่งหรือรถยนต์โดยสาร ที่มีที่นั่งไม่เกิน 10 คนตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีศรพสามิต ให้หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาจากมูลค่าต้นทุน เฉพาะส่วนที่ไม่เกิน 1 ล้านบาท เว้นแต่เป็นทรัพย์สินซึ่งมิใช่ใช้ในกิจการให้เช่ารถยนต์ ให้หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาจากมูลค่าต้นทุนทั้งหมด ทั้งนี้ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลจะต้องไม่นำทรัพย์สินดังกล่าวไปใช้ในกิจการอื่นไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน

7

ทรัพย์สินที่ได้มาโดยการเช่าซื้อ หรือโดยการซื้อขายเงินผ่อนมูลค่าต้นทุนของทรัพย์สินนั้น ให้ถือตามราคาที่ต้องชำระทั้งหมด แต่ค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาที่จะนำมาหักในรอบระยะเวลาบัญชี จะต้องไม่เกินค่าเช่าซื้อหรือราคาที่ต้องผ่อนชำระในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น

8

การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาสำหรับทรัพย์สินไม่ว่ากรณีใด จะหักจนหมดมูลค่าต้นทุนของทรัพย์สินนั้นไม่ได้

9

การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาแบบจงใจเช่น กรณี SMEs ซึ่งให้หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาในอัตราสูงกว่าทางบัญชีทั่วไปนั้น ไม่เป็นที่ยอมรับในทางหลักการบัญชีหรือมาตรฐานการบัญชี กิจการที่เลือกใช้วิธีหักค่าเสื่อมราคากรณีนี้ ให้ถือปฏิบัติเฉพาะในทางภาษีอากรเท่านั้น ในการใช้สิทธิกรณีนี้ จึงต้องทำการปรับปรุงกำไรสุทธิทางบัญชีให้เป็นกำไรสุทธิทางภาษีอากร เพื่อให้ข้อมูลงบการเงินสะท้อนการทำกำไรที่แท้จริงของกิจการ

ท่านที่สนใจสามารถรับชม **วิดีโอ** ซึ่งได้สรุปสาระสำคัญเพื่อให้เข้าใจง่ายยิ่งขึ้น และหากยังมีประเด็นคำถามในการหักค่าเสื่อมราคา วารสารสรรพยากรขอแนะนำให้ท่านค้นหาตัวอย่างการตอบข้อหารือ ซึ่งมีแนวทางปฏิบัติพร้อมข้อกำหนดให้อ้างอิง โดยพิมพ์คำค้นหา “ค่าเสื่อมราคา” ในช่องค้นหาที่ **หน้าข้อหารือ** ท่านก็จะได้พบประเด็นที่อาจตรงหรือคล้ายคลึงซึ่งอาจนำมาปรับใช้กับการหักค่าเสื่อมราคาของท่านได้

Q & A

ภาษีมรดก และภาษีการรับให้

ตอน 1

วารสารสรรพากร ขอนำสรุปประเด็นคำถาม-คำตอบ
ที่น่าสนใจ ซึ่งหวังว่าจะเป็นประโยชน์ต่อท่านผู้อ่าน เนื่องจาก
พระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ.2558 และ พระราชบัญญัติแก้ไข
เพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 40) พ.ศ.2558 ภาษีเงินได้จากการรับ
ให้จะมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2559 ที่จะถึงนี้

Q พระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก ไม้ใช้บังคับแก่กรณีใดบ้าง

A 1. มรดกที่เจ้ามรดกตายก่อนวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2559 ซึ่งเป็นวันที่พระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. 2558 ใช้บังคับ
2. มรดกที่คู่สมรสของเจ้ามรดกได้รับจากเจ้ามรดก

Q พระราชบัญญัติภาษีการรับมรดกใช้บังคับเมื่อใด

A ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด 180 วัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป ซึ่งพระราชบัญญัตินี้ลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 5 สิงหาคม พ.ศ. 2558 (ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2559)

Q ใครเป็นผู้มีหน้าที่ปฏิบัติการใดๆ แก่นผู้เยาว์ คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถในกรณีบุคคลเหล่านี้เป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษี

A ผู้แทนโดยชอบธรรม ผู้อนุบาล หรือผู้พิทักษ์

Q การขอเลื่อนกำหนดเวลาในการยื่นแบบแสดงรายการหรือแจ้งรายการต่างๆ การอุทธรณ์หรือการเสียภาษีตามเวลาที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก สามารถทำได้ในกรณีใดบ้าง

A กรณีผู้มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามกำหนดเวลาดังกล่าว มีเหตุจำเป็นจนไม่สามารถจะปฏิบัติตามกำหนดเวลาได้ หรือไม่ได้อยู่ในประเทศไทย ซึ่งอธิบดีกรมสรรพากรจะอนุญาตให้เลื่อนกำหนดเวลาออกไปอีกตามความจำเป็นแก่กรณีได้

Q บุคคลผู้ได้รับมรดกซึ่งเป็นผู้มีสัญชาติไทยที่ต้องเสียภาษีการรับมรดกตามพระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. 2558 นั้น หมายความว่าผู้มีสัญชาติไทย เฉพาะที่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทยเท่านั้นใช่หรือไม่

A ไม่ใช่ เนื่องจากบุคคลผู้สัญชาติไทยไม่ว่าจะมีถิ่นที่อยู่ใด หากได้รับมรดกจากเจ้ามรดกแต่ละรายรวมกันมีมูลค่าเกินหนึ่งร้อยล้านบาท มีหน้าที่ต้องเสียภาษีการรับมรดก ทั้งนี้ ไม่ว่าทรัพย์สินมรดกนั้นจะอยู่ในประเทศไทยหรือนอกประเทศไทย

Q ทายาทซึ่งได้รับมรดกจะต้องเสียภาษีการได้รับมรดกเมื่อใด

A การเสียภาษีจากการรับมรดกตามพระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. 2558 นั้น จะเสียภาษีเมื่อได้รับทรัพย์สินมรดกมาจริง

Q ผู้ได้รับมรดกจะต้องเสียภาษีการรับมรดกจากทรัพย์สินประเภทใดบ้าง

- A
1. อสังหาริมทรัพย์
 2. หลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์
 3. เงินฝากหรือเงินอื่นใดที่มีลักษณะอย่างเดียวกันที่เจ้ามรดกมีสิทธิเรียกถอนคืนหรือสิทธิเรียกร้องจากสถาบันการเงินหรือบุคคลที่ได้รับเงินนั้นไว้
 4. ยานพาหนะที่มีหลักฐานทางทะเบียน
 5. ทรัพย์สินทางการเงินที่กำหนดเพิ่มขึ้นโดยพระราชกฤษฎีกา

Q สำหรับอัตราภาษีการรับมรดกมี 2 อัตรา คือ

- A
1. อัตราร้อยละ 5 กรณีผู้รับมรดกซึ่งมีหน้าที่เสียภาษีการรับมรดกเป็นบุพการี หรือผู้สืบสันดานของเจ้ามรดก
 2. อัตราร้อยละ 10 กรณีผู้รับมรดกซึ่งมีหน้าที่ต้องเสียภาษีการรับมรดกเป็นบุคคลอื่นนอกจากบุคคลตาม 1.

Q ผู้ได้รับมรดกที่จะต้องเสียภาษีจากทรัพย์สินมรดกทั้งที่อยู่ในประเทศไทยและนอกประเทศไทยได้แก่ใคร

- A
1. บุคคลผู้มีสัญชาติไทย
 2. บุคคลธรรมดาผู้มีได้มีสัญชาติไทย แต่มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง

Q บุคคลผู้มีได้มีสัญชาติไทย หากได้รับมรดกจะต้องเสียภาษีตามพระราชบัญญัติภาษีการรับมรดกอย่างไร

- A ให้เสียภาษีเฉพาะจากทรัพย์สินมรดกที่อยู่ในประเทศไทย

Q ผู้มีหน้าที่เสียภาษีการรับมรดกต้องยื่นแบบแสดงรายการภาษีการรับมรดกและชำระภาษีตามแบบที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนดภายในกำหนดระยะเวลาเท่าใด ให้ยื่นที่ใด และคำนวณภาษีการรับมรดกอย่างไร

- A ให้ยื่นแบบแสดงรายการภายใน 150 วัน นับแต่วันที่ได้รับมรดกที่เป็นเหตุให้มีหน้าที่เสียภาษี โดยให้ยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษี ณ สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขาแห่งใดแห่งหนึ่ง หรือ ณ สถานที่อื่นใดที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนด

สำหรับการคำนวณภาษีการรับมรดกให้คำนวณจากมูลค่ามรดกซึ่งเป็นทรัพย์สินที่ต้องเสียภาษีการรับมรดกที่ผู้รับมรดกได้รับในส่วนที่เกิน 100 ล้านบาท คุณด้วยอัตราภาษีการรับมรดก

Q กรณีผู้มีหน้าที่เสียภาษีการรับมรดกได้ยื่นแบบแสดงรายการภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด เจ้าพนักงานประเมินต้องดำเนินการประเมินภาษีให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาเท่าใด

A เจ้าพนักงานประเมินต้องดำเนินการประเมินภาษีให้แล้วเสร็จภายใน 1 ปี นับแต่วันที่มีการยื่นแบบแสดงรายการภาษี

Q กรณีผู้มีหน้าที่เสียภาษีมิได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด เจ้าพนักงานประเมินต้องประเมินภาษีการรับมรดกภายในกำหนดระยะเวลาใด

A เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินภาษีได้ภายในกำหนดเวลา 10 ปี นับแต่วันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลาที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษี

Q กรณีเจ้าพนักงานประเมินได้ประเมินภาษี และแจ้งการประเมินภาษีเป็นหนังสือไปยังผู้มีหน้าที่เสียภาษีแล้ว หากมีภาษีที่ต้องชำระ พร้อมเบี้ยปรับและเงินเพิ่ม ผู้มีหน้าที่เสียภาษีต้องชำระภายในระยะเวลาเท่าใด

A ผู้มีหน้าที่เสียภาษีต้องชำระภาษีพร้อมเบี้ยปรับและเงินเพิ่มภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการประเมิน

Q กรณีการผ่อนชำระภาษีตามพระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. 2558 ได้กำหนดให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีผ่อนชำระภาษีการรับมรดกได้ภายในระยะเวลาที่ปี

A ผู้เสียภาษีการรับมรดกจะผ่อนชำระภาษีได้ภายในระยะเวลาไม่เกิน 5 ปี โดยถ้าผ่อนชำระภาษีให้เสร็จสิ้นภายใน 2 ปี จะไม่ต้องเสียเงินเพิ่ม

Q & A

Q กรณีผู้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีชำระภาษีไว้โดยไม่มีหน้าที่ต้องเสีย หรือชำระไว้เกินกว่าที่ ต้องเสีย ต้องดำเนินการขอคืนอย่างไร

A ผู้ที่มีสิทธิได้รับคืนภาษีต้องยื่นคำร้องขอรับคืนภาษีพร้อมด้วยเอกสารภายใน 5 ปี นับแต่วันชำระภาษีทั้งหมดต่อเจ้าหน้าที่สรรพากรพื้นที่สาขาแห่งใดแห่งหนึ่ง

Q ในกรณีผู้มีสิทธิได้รับคืนภาษีได้ยื่นคำร้องขอรับคืนภาษีพร้อมเอกสารหลักฐานแล้ว เจ้าพนักงานประเมินต้องตรวจสอบเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับคำร้องดังกล่าว ภายในระยะเวลาที่วัน

A เจ้าพนักงานประเมินต้องตรวจสอบเอกสารหลักฐานให้แล้วเสร็จภายใน 150 วัน นับแต่วันที่รับคำร้อง

Q เมื่อได้มีการตรวจสอบเอกสารหลักฐานแล้วเสร็จ กรมสรรพากรต้องคืนภาษีให้ผู้มีสิทธิได้รับคืนภาษีภายในระยะเวลาที่วัน

A ต้องคืนภาษีให้แล้วเสร็จภายใน 30 วันนับแต่วันที่ตรวจสอบแล้วเสร็จ

Q กรณีขอคืนภาษีการรับมรดกที่ไม่มีหน้าที่ต้องเสีย ผู้ขอคืนมีสิทธิได้รับดอกเบี้ยด้วยหรือไม่

A ในการขอรับคืนภาษี ไม่มีสิทธิเรียกดอกเบี้ยจากเงินภาษีที่คืน

Q กรณีมีภาษีค้างชำระ เจ้าพนักงานสามารถเร่งรัดภาษีอากรค้างได้หรือไม่

A อธิบดีกรมสรรพากรมีอำนาจสั่งยึดหรืออายัดและขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้ต้องรับผิดเสียภาษีได้ทั่วราชอาณาจักร โดยมีต้องขอให้ศาลออกหมายยึดหรือสั่งแต่อย่างใด

Q ผู้เสียภาษีที่ได้รับหนังสือแจ้งการประเมินและไม่เห็นด้วยกับการประเมินภาษีของเจ้าพนักงานประเมิน มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการอุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาใด

A ภายใน 30 วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมินภาษี

การวางแผนภาษี

กับเงินกินเปล่า - ตอนที่ 1

“เงินกินเปล่า”หรือที่นิยมเรียกกันว่า เงินแป๊ะเจี๊ยะ ค่าเช่าเงินช่วยค่าก่อสร้าง หรือ ค่าหน้าดิน หมายถึง เงินก้อนที่เจ้าของอสังหาริมทรัพย์เรียกเก็บกับผู้เช่าตั้งแต่เริ่มแรก เพื่อเป็นค่าตอบแทนหรือเพื่อแลกกับการให้ใช้ประโยชน์ในอสังหาริมทรัพย์นั้น ๆ ซึ่งปกติจะได้แก่สิทธิการเช่าภายในระยะเวลาที่ตกลงกัน

การเรียกเก็บเงินกินเปล่า เป็นเงินที่ช่วยให้เจ้าของที่ดินในย่านที่มีความเจริญแล้ว แต่ไม่มีทุนในการพัฒนาที่ดินให้สามารถพัฒนาโครงการขึ้นมาได้ ส่วนใหญ่จะเป็นอสังหาริมทรัพย์ในเชิงพาณิชย์ ที่มีทำเลและที่ตั้งอยู่ในความต้องการของตลาด เช่น ในทำเลการค้า ตึกแถว แผง ค้าขาย เป็นต้น การคำนวณจำนวนเงินเพื่อใช้เรียกเก็บเงินแป๊ะเจี๊ยะหรือค่าเช่าทำได้มากมายหลายวิธี สำหรับในเมืองไทยเราแล้ววิธีคิดที่อาจนำมาประยุกต์ใช้ได้ดีมีอยู่ 5 วิธีด้วยกันคือ

1

วิธีที่ 1 เทียบโดยให้การซื้อขายเท่ากับ การเช่า 90 ปี วิธีนี้นิยมใช้กันมาก ในหน่วยงานราชการหลายแห่งในบ้านเรา โดยเปรียบเทียบการซื้อขายกรรมสิทธิ์ ให้เท่ากับ การเช่า 90 ปี ตามสูตรในการคำนวณคือ

มูลค่ามอบสิทธิการเช่า

$$= (\text{ราคาซื้อขาย} \div 90) \times \text{อายุสัญญาเช่าคงเหลือ}$$

ตัวอย่างเช่น ที่ดินเพื่อการพาณิชย์แปลงหนึ่งมีเนื้อที่ 1 ไร่ อายุสัญญาที่ดินเพื่อการพาณิชย์มีอายุ 20 ปี ถ้าที่ดินแห่งนี้มีราคาซื้อขายอยู่ที่ 20 ล้านบาท การประเมินค่าเงินกินเปล่าเพื่อแลกกับสิทธิการเช่าด้วยวิธีนี้ จะได้เงินกินเปล่าที่ควรเรียกเก็บเท่ากับ $(20,000,000 \div 90) \times 20$ คือ ประมาณ 4.45 ล้านบาท

วิธีที่ 2 เปรียบเทียบราคาตลาด เงินกินเปล่า หรือค่าเช่าที่ผู้เช่าต้องจ่ายในการทำสัญญาเช่าทรัพย์สินอาจทำได้ง่าย ๆ โดยประเมินจากการสอบถามผู้เช่าข้างเคียงว่าละแวกเดียวกันนี้ มีการจ่ายกันในระดับเท่าไร แลกกับอายุการเช่ากี่ปี เริ่มตั้งแต่เมื่อไหร่ วิธีนี้แบบนี้เป็นแนวทางที่ชาวบ้านทั่วไปนิยมใช้กันมาก ในการประเมินมูลค่าสิทธิการเช่าของอสังหาริมทรัพย์ ประเภทตึกแถวและอาคารพาณิชย์

2

วิธีที่ 3 เปรียบเทียบอายุสัญญาเช่า เป็นเปอร์เซ็นต์ของราคาซื้อขายเป็นวิธีที่สถาบันการเงินนิยมใช้กันมากในการประเมินมูลค่าสิทธิการเช่าที่เป็นตึกแถวและอาคารพาณิชย์ ภายใต้แนวคิดที่ว่า มูลค่าเงินกินเปล่า ค่าเช่า และค่าเช่ามีความสัมพันธ์ทางตรงกับมูลค่าอสังหาริมทรัพย์ที่ให้เช่า ดังนั้น หากต้องการประเมินหาเงินกินเปล่าและค่าเช่าจึงอาจคิดได้ทางอ้อม ด้วยการอ้างอิงเป็นเปอร์เซ็นต์จากราคาซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ซึ่งเป็นข้อมูลที่หาได้ไม่ยากนัก โดยคิดตามช่วงอายุสัญญาเช่าที่เหลืออยู่ ดังนี้

3

อายุสัญญาเช่า 5 – 10 ปี

จะมีราคาเท่ากับ 20% ของราคาซื้อขาย

อายุสัญญาเช่า 11 – 17 ปี

จะมีราคาเท่ากับ 30% ของราคาซื้อขาย

อายุสัญญาเช่า 18 – 24 ปี

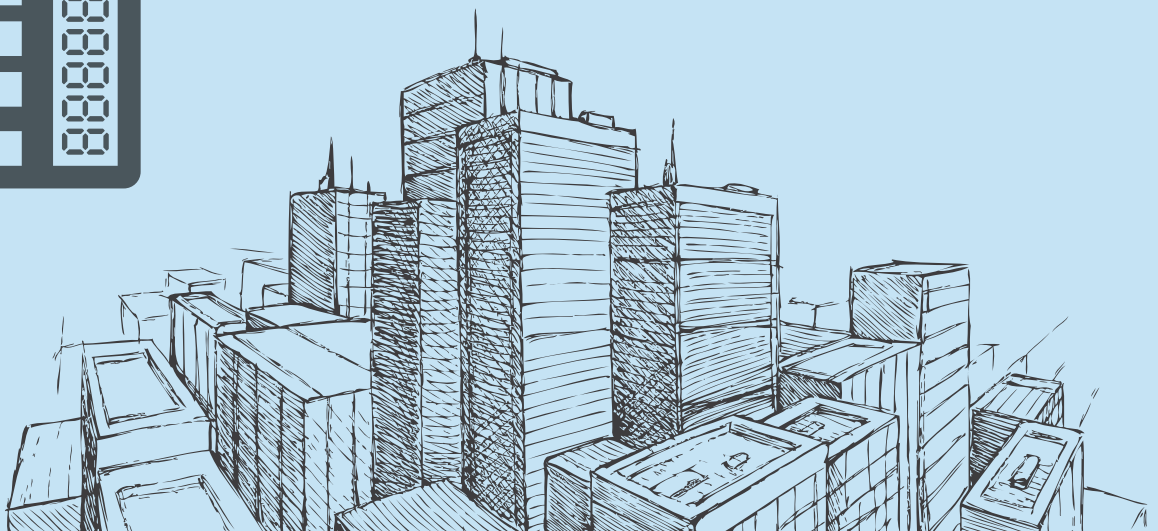
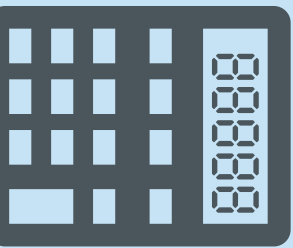
จะมีราคาเท่ากับ 40% ของราคาซื้อขาย

อายุสัญญาเช่า 25 – 30 ปี

จะมีราคาเท่ากับ 50% ของราคาซื้อขาย

วิธีที่ 4 วิธีคิดจากรายได้โดยการคำนวณหารายได้สุทธิที่พึงได้รับทั้งหมดตลอดอายุสัญญาเช่าออกมา แล้วนำมาคูณด้วยอัตราผลตอบแทนที่ต้องการจากการให้สิทธิการเช่า ตัวอย่างเช่น ห้างแห่งหนึ่งคาดว่าจะมีรายได้สุทธิตลอดอายุสัญญาเช่า 20 ปี เท่ากับ 200 ล้านบาท **กำหนดอัตราผลตอบแทนสำหรับสิทธิการเช่าไว้ 10% นั่นคือ จะเรียกเก็บค่าเช่าเท่ากับ $200 \times 10\% = 20$ ล้านบาท เพื่อแลกกับสิทธิการเช่า 20 ปี**

ในทางปฏิบัติแล้ววิธีนี้จะทำได้ค่อนข้างลำบาก เพราะต้องทำการประมาณการตัวเลขในอนาคตขึ้นมาทั้งทางด้านรายได้และค่าใช้จ่าย นอกจากนี้ ยังมีปัญหาในเรื่องกำหนดอัตราผลตอบแทนที่พึงได้รับจากการให้สิทธิการเช่าด้วย เพราะธุรกิจต่างชนิดกันก็จะมีอัตราผลตอบแทนสูงต่ำไม่เท่ากัน ดังนั้น จึงต้องทำการสำรวจเพื่อจะได้กำหนดอัตราอย่างรอบคอบและสมเหตุสมผล

วิธีที่ 5 กำหนดจากการปรับแต่งรายรับ โดยเก็บส่วนหนึ่งเป็นเงินกินเปล่าและอีกส่วนหนึ่งเป็นค่าเช่า วิธีนี้นิยมใช้กันมากสำหรับแผงค้าขายที่มีอายุการเช่าไม่นานนัก โดยอาศัยแนวคิดที่ว่า ค่าเช่ารายเดือนที่ระบุไว้ในสัญญาเช่านั้น จะมีความสัมพันธ์ตรงกันข้ามกับค่าเช่า ถ้าลดค่าเช่าลงก็จะมีผลทำให้สามารถเรียกเพิ่มค่าเช่าได้

ยกตัวอย่างเช่น แผงค้าขายแห่งหนึ่ง สัญญาเช่าปีต่อปี เจ้าของแผงจะมีทางเลือกอยู่ 2 ทางด้วยกันคือ ทางเลือกแรกเก็บค่าเช่าตามราคาตลาดในขณะนั้นที่ 15,000 บาทต่อเดือน ซึ่งจะทำให้มีรายรับทั้งปีอยู่ที่ 180,000 บาท ทางเลือกที่สองคือ เปลี่ยนเงื่อนไขการให้เช่าใหม่ เป็นเรียกเก็บค่าเช่า 84,000 บาท เมื่อทำสัญญา และเรียกเก็บค่าเช่าอีกเดือนละ 8,000 บาท จะเห็นว่าทางเลือกที่สองนี้แม้ยอดรายรับทั้งปีจะยังคงเท่าเดิม แต่เจ้าของจะได้ประโยชน์มากกว่าตรงที่ได้เงินก้อนมาใช้เป็นทุนในการพัฒนาล่วงหน้าได้

อีกตัวอย่างหนึ่ง ก็คือโครงการพลาซ่าค้าส่งแห่งหนึ่งใจกลางกรุงเทพฯ กำหนดเงื่อนไขสัญญาเช่าไว้ดังนี้ สัญญาเช่ามีอายุสัญญา 3 ปี คิดค่าเช่า 24,000 บาทต่อตารางเมตร ตลอดระยะเวลา 3 ปี โดยจะต้องเสียค่าเช่าในอัตราดังนี้ คือ เดือนที่ 1 – 6 ฟรีค่าเช่า เดือนที่ 7 – 12 จะคิดค่าเช่าตารางเมตรละ 500 บาทต่อเดือน และตั้งแต่เดือนที่ 13 – 36 จะคิดค่าเช่าในอัตราตลาดคือตารางเมตรละ 750 บาทต่อเดือน โดยต้องเสียค่าส่วนกลางตารางเมตรละ 250 บาท ต่อเดือน (3 ปีแรก)

การจ่ายเงินกินเปล่าทุกครั้งควรร้องขอให้ผู้ให้เช่าทำสัญญาทุกครั้ง โดยให้ระบุถึงเงินก้อนที่จ่ายไป และสิทธิที่จะพึงได้รับในสัญญาเพื่อป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้ในอนาคต และช่วยให้ผู้เช่าอยู่ในฐานะได้เปรียบหากมีการฟ้องร้องกันเกิดขึ้น

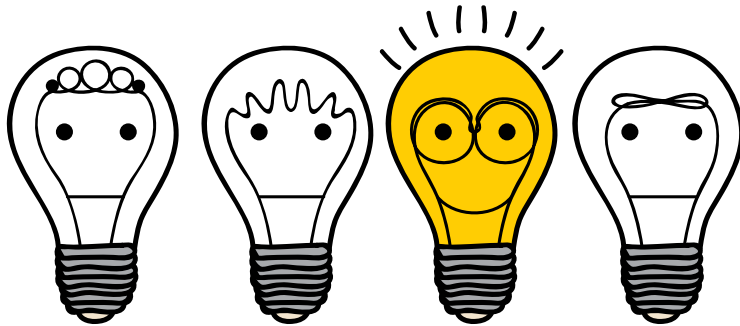
สัญญาเช่าระยะยาวที่มีอายุเกินกว่า 3 ปี ขึ้นไปต้องจดทะเบียนสัญญาเช่าที่สำนักงานที่ดินเสมอ และเสียค่าธรรมเนียมรวมค่าอากรแสตมป์ในอัตราร้อยละ 1.1% เพื่อทำให้เกิดความสบายใจทั้งในฝั่งผู้เช่าและผู้ให้เช่า ทั้งนี้ การไม่จดทะเบียนจะเป็นผลให้สามารถฟ้องร้องบังคับคดีกันได้เพียง 3 ปี เท่านั้น

รายได้จากเงินกินเปล่านั้น ประมวลรัษฎากรถือเป็นเงินได้ที่ต้องนำมารวมคำนวณภาษีด้วย ทำให้ปีภาษีที่ได้รับเงินกินเปล่า ผู้มีเงินได้จะมีภาระภาษีสูงมาก ดังนั้น เพื่อช่วยแบ่งเบาและลดภาระภาษี กฎหมายจึงให้ทางเลือกแก่ผู้มีเงินได้สามารถขอเฉลี่ยเงินได้ส่วนที่เป็นเงินกินเปล่าตามจำนวนปีในอายุสัญญาได้ โดยวารสารสรรพากรจะนำวิธีการคำนวณภาษีจากเงินกินเปล่าและรายละเอียดมาเสนอในฉบับถัดไป

ที่มา : <http://www.istyleproperty.com/b-155>

เหตุผลที่กรมสรรพากรจะงด หรือลดเบี้ยปรับให้แก่ผู้เสียภาษี

การรู้กฎหมายนับว่าเป็นเรื่องยาก หากจะนำกฎหมายไปใช้ให้เกิดประโยชน์และเกี่ยวข้องกับเรื่องภาษีอากรแล้ว นับว่าเป็นเรื่องยากและสำคัญอย่างยิ่ง จึงควรที่จะรู้และเข้าใจเกี่ยวกับคดีผู้อื่นไว้เสียก่อน ก่อนที่จะเกิดขึ้นกับตัวเรา

เมื่อถูกประเมินภาษีอากร ผู้เสียภาษีมักจะอุทธรณ์ต่อไปว่าไม่ต้องเสียภาษี ให้ยกเลิกการประเมินและขอให้งดหรือลดเบี้ยปรับเงินเพิ่มให้ด้วยทุกครั้งไป แต่การที่จะใช้สิทธิและให้ได้ผลนั้น จะต้องขึ้นอยู่กับตัวผู้เสียภาษีเองว่าปฏิบัติเช่นไรจึงจะได้รับการงดหรือลดให้ ดังนั้น จึงต้องมีความเข้าใจถึงหลักเกณฑ์การงดหรือลดเบี้ยปรับหรือเงินเพิ่ม โดยจะต้องทำให้เจ้าพนักงานประเมินเห็นว่า ไม่มีเจตนาหลีกเลี่ยงภาษี และได้ให้ความร่วมมือในการตรวจสอบได้ส่วนตัวนั้นเอง และต่อมาหากเรื่องมาถึงศาลภาษีอากรกลางอีก ศาลก็มีอำนาจที่จะพิจารณางดหรือลดเบี้ยปรับได้เอง โดยมีเหตุผลสมควรเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมอีกด้วย ซึ่งไม่ต้องคำนึงถึงระเบียบของกรมสรรพากรแต่อย่างใด

กรณีตัวอย่างของการงดหรือลดเบี้ยปรับ

1

การที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มไปยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ.30) แสดงยอดขายสินค้าต่ำกว่าราคาสินค้าที่กรมศุลกากรประเมิน โดยไม่นำส่งเอกสารหลักฐานแก่เจ้าพนักงานประเมินให้เพียงพอแก่การตรวจสอบ ถือว่าไม่ให้ความร่วมมือในการตรวจสอบภาษี จึงไม่มีเหตุอันควรที่จะงดหรือลดเบี้ยปรับ (เทียบเคียงคำวินิจฉัยคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 12846/2557)

2

การที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มเคยถูกประเมินภาษีมูลค่าเพิ่มพร้อมเบี้ยปรับและเงินเพิ่มกรณีใช้ใบกำกับภาษีปลอมมาแล้วครั้งหนึ่ง จึงควรต้องตรวจสอบและชำระหนี้แก่คู่ค้าโดยตรงเพื่อเป็นหลักฐานแสดงว่าได้ซื้อสินค้าจากคู่ค้าจริง แต่กลับส่งจ่ายเช็คโดยไม่ได้ระบุชื่อผู้ขายสินค้าแต่ละรายเป็นผู้รับเงิน และจ่ายเป็นเงินสดแก่ตัวแทนซึ่งไม่เคยค้ากันมาก่อน ทั้งที่เป็นเงินจำนวนมาก แม้มีเลขโทรศัพท์ปรากฏในใบกำกับภาษีนั้นก็ไม่ใช่วิธีการที่จะทำให้มีหลักฐานไว้สำหรับพิสูจน์ใบกำกับภาษีที่นำมาใช้ในการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มได้ กรณียอมผิดปกติวิสัยของผู้ประกอบการธุรกิจปล่อยปละละเลยการตรวจสอบถึงเพียงนี้ พฤติการณ์จึงยังไม่มีเหตุสมควรงดหรือลดเบี้ยปรับให้ (เทียบเคียงคำวินิจฉัยคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 16024/2557)

คำสั่งทางปกครอง ตอนที่

จากฉบับที่แล้วได้รู้จักรูปแบบของคำสั่งทางปกครองซึ่งมีทั้งกรณีการออกคำสั่งทางปกครองด้วยวาจา ด้วยหนังสือ และการออกคำสั่งทางปกครองที่สื่อความหมายในรูปแบบอื่นที่แสดงถึงการออกคำสั่งไปแล้ว ฉบับนี้มารู้จักกับการมีผลทางกฎหมายของคำสั่งทางปกครอง และการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองกันต่อดังนี้

มาตรา 42 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.2539 บัญญัติให้คำสั่งทางปกครองให้มีผลใช้บังคับต่อบุคคลตั้งแต่วันที่ผู้นั้นได้รับแจ้งเป็นต้นไป ซึ่งเมื่อพิจารณารูปแบบต่าง ๆ ของคำสั่งทางปกครอง ทั้งในกรณีรูปแบบทางวาจา หรือเป็นคำสั่งที่เป็นการสื่อความหมายในรูปแบบอื่นนั้น ย่อมไม่มีปัญหาสำหรับการพิจารณาถึงผลทางกฎหมายของคำสั่งดังกล่าว เนื่องจากมีความชัดเจนถึงการมีผลทางกฎหมายทันทีในขณะที่ได้รับแจ้งนั้น แต่สำหรับกรณีการแจ้งคำสั่งทางปกครองที่เป็นหนังสือนั้น อาจเกิดปัญหาทางปฏิบัติขึ้นว่า คำสั่งทางปกครองนั้นจะมีผลทางกฎหมายเมื่อใด

ทั้งนี้ การพิจารณาผลทางกฎหมายของคำสั่งทางปกครองที่เป็นหนังสือนั้น อาจพิจารณาจากการดำเนินการแจ้งคำสั่งทางปกครอง ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 4 วิธี ดังนี้

หนึ่ง

การแจ้งให้แก่ผู้รับคำสั่งทางปกครองโดยตรง ถือว่าคำสั่งทางปกครองนั้นมีผลทางกฎหมายทันที แม้ว่าผู้รับคำสั่งจะยังไม่ได้เปิดอ่านก็ตาม

สอง

การแจ้งไปยังภูมิลำเนาซึ่งกรณีดังกล่าวคำสั่งทางปกครองจะมีผลเมื่อคำสั่งทางปกครองไปถึงผู้รับคำสั่งโดยไม่คำนึงว่าผู้รับคำสั่งจะทราบเนื้อหาของคำสั่งทางปกครองหรือไม่ และหากมีการแจ้งที่อยู่ไว้กับเจ้าหน้าที่การแจ้งไปยังที่อยู่ที่ให้ไว้ก็ถือว่าเป็นได้แจ้งไปยังภูมิลำเนาแล้ว ไม่ว่าจะเป็นการให้บุคคลนำส่ง⁴ การส่งทางไปรษณีย์⁵ หรือแม้แต่การส่งทางโทรสาร⁶

สาม

การแจ้งโดยการปิดประกาศ โดยในกรณีที่มีผู้รับเกิน 50 คน เจ้าหน้าที่อาจจะแจ้งให้ทราบตั้งแต่เริ่มดำเนินการในเรื่องนั้นว่า การแจ้งต่อบุคคลเหล่านั้นจะกระทำโดยวิธีปิดประกาศไว้ ณ ที่ทำการของเจ้าหน้าที่และที่ว่าการอำเภอที่ผู้รับมีภูมิลำเนาก็ได้ โดยให้ถือว่าได้รับแจ้งเมื่อล่วงพ้นระยะเวลา 15 วันนับแต่วันที่ได้แจ้งโดยวิธีดังกล่าว และ

สี่

การแจ้งโดยการประกาศในหนังสือพิมพ์ ซึ่งเป็นการดำเนินการแจ้งในกรณีที่ไม่รู้ตัวผู้รับหรือผู้ตัว แต่ไม่รู้ภูมิลำเนา หรือรู้ตัวและภูมิลำเนา แต่มีผู้รับเกิน 100 คน การแจ้งเป็นหนังสือจะกระทำโดยการประกาศในหนังสือพิมพ์ซึ่งแพร่หลายในท้องถิ่นนั้นก็ได้ โดยให้ถือว่าได้รับแจ้งเมื่อล่วงพ้นระยะเวลา 15 วัน นับแต่วันที่ได้แจ้งโดยวิธีดังกล่าว การแจ้งในหนังสือพิมพ์นี้อาจเป็นหนังสือพิมพ์จากส่วนกลางหรือหนังสือพิมพ์ในท้องถิ่นก็ได้ แต่ต้องเป็นหนังสือพิมพ์ดังกล่าวที่มีการพิมพ์แพร่หลายเพียงพอในท้องถิ่นนั้น ในกรณีที่ไม่ปรากฏว่า มีการจำหน่ายหนังสือพิมพ์ฉบับนั้นอย่างแพร่หลายเพียงพอจะนำมาลงปิดประกาศไม่ได้ เพราะไม่ถือว่ามี การแจ้งตามกฎหมายกำหนด และคำสั่งทางปกครองจึงยังไม่เกิดผลในทางกฎหมายขึ้น

4 การแจ้งเป็นหนังสือโดยวิธีให้บุคคลนำไปส่ง ถ้าผู้รับไม่ยอมรับหรือถ้าขณะนำไปส่งไม่พบผู้รับ ให้ส่งกับบุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะที่อยู่หรือที่ทำงานในสถานที่นั้น ในกรณีที่ผู้นั้นไม่ยอมรับก็ให้วางหนังสือหรือปิดหนังสือไว้ในที่ซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สถานที่นั้นต่อหน้าเจ้าพนักงาน ได้แก่ เจ้าพนักงานตำรวจ ข้าราชการส่วนกลาง เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในเขตพื้นที่ ได้แก่ กำนัน แพทย์ประจำตำบล สารวัตรกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ข้าราชการประจำอำเภอหรือจังหวัด ให้ถือว่าได้รับแจ้งแล้ว

5 การแจ้งคำสั่งทางปกครองโดยวิธีนำส่งไปรษณีย์ตอบรับ หรือไปรษณีย์ด่วนพิเศษ ให้ถือว่าได้รับแจ้งเมื่อมีบุคคลลงลายมือชื่อรับไปรษณีย์ตอบรับ ทั้งนี้ หากพิสูจน์ไม่ได้ว่ามีการได้รับการแจ้งคำสั่งทางปกครองเมื่อใด ให้ถือว่าได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันที่ส่งสำหรับกรณีภายในประเทศ หรือเมื่อครบกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ส่งสำหรับกรณีส่งไปยังต่างประเทศ

6 ในกรณีมีเหตุจำเป็นเร่งด่วนการแจ้งคำสั่งทางปกครองจะใช้วิธีส่งทางเครื่องโทรสารได้ แต่ต้องมีหลักฐานการได้ส่งจากหน่วยงานผู้จัดบริการโทรคมนาคมที่เป็นสื่อในการส่งโทรสารนั้น และต้องจัดส่งคำสั่งทางปกครองตัวจริงโดยวิธีใดวิธีหนึ่งตามหมวดนี้ให้แก่ผู้รับในทันทีที่อาจกระทำได้ ให้ถือว่าผู้รับได้รับแจ้งคำสั่งทางปกครองเป็นหนังสือตามวัน เวลา ที่ปรากฏในหลักฐานของหน่วยงานผู้จัดบริการโทรคมนาคมดังกล่าว เว้นแต่จะมีการพิสูจน์ได้ว่าไม่มีการได้รับหรือได้รับก่อนหรือหลังจากนั้นแต่อย่างใด

ความไม่สมบูรณ์บางประการของคำสั่งทางปกครอง

คำสั่งทางปกครองที่มีข้อผิดพลาดเล็กน้อยหรือผิดพลาดเล็กน้อยนั้น เจ้าหน้าที่อาจแก้ไขเพิ่มเติมได้เสมอ ทั้งนี้ ตามมาตรา 43 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 อย่างไรก็ตาม กรณีที่คำสั่งทางปกครองมีข้อผิดพลาดในสาระสำคัญ และหากภายหลังปรากฏว่า ได้มีการดำเนินการแก้ไขให้เป็นไป ตามนัยมาตรา 41 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 แล้ว กรณีเช่นนี้ ย่อมถือได้ว่าคำสั่งทางปกครองดังกล่าวมีความสมบูรณ์ตามกฎหมายแล้ว ข้อผิดพลาดดังกล่าวข้างต้น ได้แก่

หนึ่ง

การออกคำสั่งทางปกครองโดยยังไม่มีผู้ยื่นคำขอในกรณีที่เจ้าหน้าที่จะดำเนินการเองไม่ได้ นอกจากจะมีผู้ยื่นคำขอ (หากต่อมาในภายหลังได้มีการยื่นคำขอเช่นนั้น ถือได้ว่าคำสั่งทางปกครองดังกล่าวมีความสมบูรณ์ตามกฎหมายแล้ว)

สอง

คำสั่งทางปกครองที่ต้องจัดให้มีเหตุผลตามมาตรา 37 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 (หากต่อมาในภายหลังได้มีการจัดให้มีเหตุผลดังกล่าวในภายหลัง ถือได้ว่าคำสั่งทางปกครองดังกล่าวมีความสมบูรณ์ตามกฎหมายแล้ว)

สาม

การรับฟังคู่กรณีที่ต้องกระทำได้ดำเนินการมาโดยไม่สมบูรณ์ (หากต่อมาในภายหลังได้มีการรับฟังให้สมบูรณ์ในภายหลังถือว่าคำสั่งทางปกครองดังกล่าวมีความสมบูรณ์ตามกฎหมายแล้ว)

สี่

คำสั่งทางปกครองที่ต้องให้เจ้าหน้าที่อื่นให้ความเห็นชอบก่อน (หากต่อมาในภายหลังถ้าเจ้าหน้าที่นั้นได้ให้ความเห็นชอบในภายหลัง ถือได้ว่าคำสั่งทางปกครองดังกล่าวมีความสมบูรณ์ตามกฎหมายแล้ว)

ในสามกรณีสุดท้าย มาตรา 41 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.2539 ได้บัญญัติให้การแก้ไขนั้น จะต้องกระทำก่อนสิ้นสุดกระบวนการพิจารณาอุทธรณ์ หรือ ถ้าเป็นกรณีที่ไม่ต้องมีการอุทธรณ์ดังกล่าว ก็ต้องก่อนมีการนำคำสั่งทางปกครองไปสู่การพิจารณาของผู้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยความถูกต้องของคำสั่งทางปกครองนั้นด้วย

การอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง ขั้นตอนการโต้แย้งคำสั่งทางปกครองตามกฎหมาย

กรณีคดีพิพาทที่เกี่ยวกับการฟ้องร้องขอให้เพิกถอนกฎหรือคำสั่งทางปกครองต่าง ๆ ศาลปกครองย่อมมีอำนาจพิจารณาพิพากษา หรือมีคำสั่งได้ ทั้งนี้ ตามมาตรา 9 (2) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ.2542⁷ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากมาตรา 42 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 ได้บัญญัติวิธีการไว้เพิ่มเติมว่า หากเป็นกรณีที่กฎหมายกำหนดชั้นตอนเรื่องใดไว้เป็นการเฉพาะ การฟ้องคดีปกครอง

จะทำได้เมื่อได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังกล่าวเสียก่อน ดังนั้น กรณีการโต้แย้งคำสั่งทางปกครองนั้น หากผู้ที่โต้แย้งคำสั่งทางปกครองได้นำคดีไปฟ้องศาลปกครองในทันที โดยที่ไม่มีการอุทธรณ์คดีมาก่อน การดำเนินการฟ้องร้องดังกล่าวถือว่าต้องห้ามตามกฎหมาย เพราะไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ที่ได้กำหนดให้ ผู้ที่โต้แย้งคำสั่งทางปกครองเพื่อขอให้เพิกถอนคำสั่งดังกล่าวนั้น ต้องมีการอุทธรณ์คำสั่งต่อเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่ง ตามมาตรา 44 ถึงมาตรา 46 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 เสียก่อนนั่นเอง

7 อย่างไรก็ตามก็มีคดี 4 ประเภทที่ไม่อยู่ในอำนาจของศาลปกครอง ได้แก่วินัยทหาร การดำเนินการของคณะกรรมการตุลาการ คดีที่อยู่ในอำนาจศาลชั้นพิเศษ (เช่น ศาลเยาวชน ศาลภาษี ศาลล้มละลายกลาง) และคดีอื่นๆ ทั้งนี้ ตามนัยตามมาตรา 9 (2) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 ดังนั้น จึงควรระมัดระวังสำหรับการฟ้องคดีต่อศาลสำหรับคำสั่งทางปกครองบางกรณี ที่ถึงแม้จะเข้าลักษณะคำสั่งทางปกครอง แต่เมื่ออยู่ในอำนาจของศาล ชั้นพิเศษ เช่น กรณีคำสั่งไม่ขยายเวลาอุทธรณ์การประเมินภาษีของกรมสรรพากรการพิจารณาคดียอมอยู่ในอำนาจศาลภาษี มิใช่ศาลปกครองแต่อย่างใด

การอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองตามกฎหมาย จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อเยียวยาผลกระทบที่เกิดแก่คู่กรณีผู้รับคำสั่งทางปกครอง โดยเปิดโอกาสให้คู่กรณีโต้แย้งคำสั่ง และขอให้ฝ่ายปกครองทบทวนและเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือเพิกถอนคำสั่ง เป็นกระบวนการที่คุ้มครองสิทธิของประชาชนและเป็นวิธีการที่ช่วยแก้ไขความเดือดร้อนหรือความเสียหายของคู่กรณีในขั้นต้นก่อนเข้าสู่กระบวนการพิจารณาของศาลต่อไป และมีความชัดเจนว่า วิธีการโต้แย้งคำสั่งทางปกครองตามกฎหมายโดยการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองนั้นจะมีความแตกต่างจากกรณีพิพาทที่เกี่ยวข้องกับการฟ้องขอให้เพิกถอนกฎต่าง ๆ ซึ่งในกรณีหลังนี้ ผู้ได้รับความเดือดร้อน ย่อมสามารถนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองได้ทันที

สิทธิของผู้ได้รับคำสั่งทางปกครอง

กรณีคำสั่งทางปกครองที่ไม่ได้ออกโดยรัฐมนตรี⁷ และไม่มีกฎหมายกำหนดขั้นตอนอุทธรณ์ภายในฝ่ายปกครองไว้เป็นการเฉพาะ หากผู้รับคำสั่งทางปกครองไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าว ผู้รับคำสั่งทางปกครองสามารถอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองนั้นโดยยื่นต่อเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ตนได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว โดยทำเป็นหนังสือ และระบุข้อโต้แย้งและข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่อ้างอิงประกอบด้วย ทั้งนี้ ตามมาตรา 44 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539

อนึ่ง กรณีคำสั่งทางปกครองที่อาจอุทธรณ์หรือโต้แย้งต่อไปได้นั้น แต่หากข้อเท็จจริงปรากฏว่าคำสั่งดังกล่าวไม่ได้มีการระบุกรณีที่อาจอุทธรณ์หรือโต้แย้ง การยื่นคำอุทธรณ์หรือคำโต้แย้ง และระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์หรือการโต้แย้งดังกล่าวไว้แต่อย่างใดแล้ว มาตรา 40 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ได้กำหนดให้ระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์หรือการโต้แย้งเริ่มนับใหม่ตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งหลักเกณฑ์ดังกล่าวอีกครั้ง แต่หากไม่มีการแจ้งใหม่และระยะเวลาดังกล่าวมีระยะเวลาสั้นกว่าหนึ่งปี ให้ขยายเป็นหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งทางปกครอง

อย่างไรก็ตาม การอุทธรณ์ไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครอง ตามมาตรา 44 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 เว้นแต่จะมีการสั่งให้ทุเลาการบังคับโดยเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งนั่นเอง ผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์หรือผู้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยความถูกต้องของคำสั่งทางปกครองดังกล่าว ตามนัยมาตรา 56 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539

หลักกฎหมายว่าด้วยการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง

ในการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง ให้เจ้าหน้าที่พิจารณาทบทวนคำสั่งทางปกครองได้ไม่ว่าจะมีปัญหาข้อเท็จจริง ข้อกฎหมายหรือความเหมาะสมของการทำคำสั่งทางปกครอง และอาจมีคำสั่งเพิกถอนคำสั่งทางปกครองเดิมหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งนั้นไปในทางใด ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นการเพิ่มภาระหรือลดภาระหรือใช้ดุลพินิจแทนในเรื่องความเหมาะสมของการทำคำสั่งทางปกครองหรือมีข้อกำหนดเป็นเงื่อนไขอย่างไรก็ได้ ตามมาตรา 46 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 โดยจะต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จและแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบที่ตนเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์นั้นโดยไม่ชักช้า แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกิน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ ตามมาตรา 45 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.2539

⁸ เนื่องจากกรณีคำสั่งทางปกครองที่ออกโดยรัฐมนตรี จะไม่อยู่ภายใต้บังคับการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539

2

กรณีที่ไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน เจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งทางปกครอง นอกจากจะต้องแจ้งผลให้แก่ผู้ร้องทุกข์ทราบแล้วยังต้องรายงานความเห็นพร้อมเหตุผลไปยังผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับคำอุทธรณ์ดังกล่าวด้วย ซึ่งโดยทั่วไปแล้วคือ เจ้าหน้าที่ในระดับสูงขึ้นไปตามสายงานบังคับบัญชา⁹ และผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์ดังกล่าวจะต้องพิจารณาคำอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ตนได้รับรายงาน เว้นแต่มีเหตุจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จได้ จะต้อง มีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบก่อนครบกำหนดระยะเวลา 30 วันดังกล่าว และผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์สามารถขยายระยะเวลาพิจารณาคำอุทธรณ์ออกไปได้อีกไม่เกิน 30 วัน นับแต่วันที่ครบกำหนดระยะเวลา 30 วันแรก ทั้งนี้ ตามมาตรา 45 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539

3

การอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง ถือเป็นเงื่อนไขที่ผู้ได้รับคำสั่งทางปกครองจะต้องดำเนินการก่อนถึงจะมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ โดยมีระยะเวลาการฟ้องคดีภายใน 90 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งผลการพิจารณาของผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์ หรือภายใน 90 วัน นับแต่วันที่ผู้ได้รับคำสั่งทางปกครองมีหนังสืออุทธรณ์ต่อผู้ทำคำสั่งทางปกครองและไม่ได้รับคำชี้แจงใด ๆ จากหน่วยงานของรัฐ โดยหากพ้นระยะเวลานี้ยังไม่ทราบผลอุทธรณ์ ย่อมเกิดสิทธิการฟ้องคดีปกครองได้ ตามมาตรา 42 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ.2542

⁹ การพิจารณาคำอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ จะเป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ใดนั้น โปรดดู กฎกระทรวง ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2540) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539

ฉบับหน้าจะเป็นเรื่องของกระบวนการพิจารณาอุทธรณ์ คำสั่งทางปกครองของกระทรวงการคลัง เป็นตอนต่อไปค่ะ

โดม จารุวัฒน์

“รู้หน้าที่ ชีวิตดี สังคมดี”

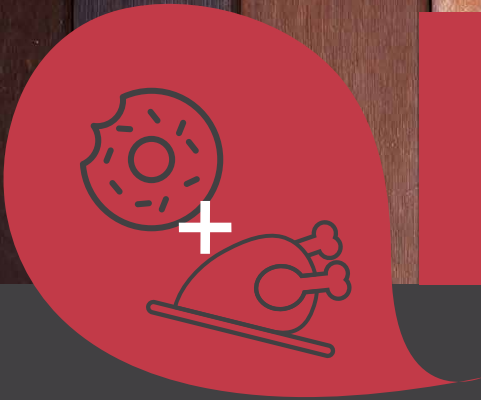
เข้าสู่เดือนที่สองของปีงบประมาณใหม่กันแล้ว บางท่านก็ได้โยกย้ายเปลี่ยนที่ทำงาน ส่วนบางท่านก็ได้เลื่อนตำแหน่งใหม่ ทางเราก็ขอแสดงความยินดีด้วยนะครับ ซึ่งในส่วนของท่านที่ได้เลื่อนตำแหน่งใหม่ ก็คงจะมีงานมากขึ้น มีส่วนที่ต้องรับผิดชอบมากขึ้น ซึ่งที่ผมเริ่มเกริ่นเข้ามาในเรื่องหน้าที่การงานก็เพราะว่า Thinking+ ในเดือนพฤศจิกายนนี้ เรามีคำแนะนำจากนักร้องหนุ่มเสียงดีจากเวทีเดอะสตาร์ อีกหนึ่งคนนั่นก็คือ โดม จารุวัฒน์ เขียวอร่าม แชมป์จากรายการเดอะสตาร์ ค้นฟ้าคว้าดาว ปีที่ 8 ที่ปัจจุบันนอกจากจะมีผลงานเพลงแล้ว ก็ยังมีงานพิธีกรและงานแสดงมาให้แฟน ๆ

Photo
<https://domefacts8.wordpress.com>

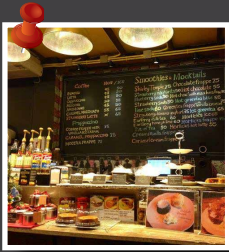
ติดตามอีกด้วยครับ แต่ที่น่าสนใจอีกเรื่องหนึ่งก็คือ คุณโดมก็ยังสามารถคว้ารางวัลเยาวชนดีเด่น สาขาสื่อมวลชนเพื่อเด็กและเยาวชนที่ป้องกันปัญหาสังคม ประจำปี 2558 อีกด้วยครับ ซึ่งเป็นโอกาสที่เราสามารถคว้าตัวเขามาสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการปฏิบัติตัว เป็นแบบอย่างที่ดีต่อการทำหน้าที่ของตัวเองกันครับ

“ปีล่าสุดนี่ก็เป็นปีที่ผมได้รับรางวัลเยาวชนดีเด่นประจำปี 2558 ก็รู้สึกดีใจมากและยินดีมากๆ ที่ตัวเองได้รับรางวัลนี้ ซึ่งก็รู้สึกได้ว่าเราจะ เป็นแบบอย่างที่ดีให้กับเยาวชน เป็นสิ่งดีๆ ให้กับสังคมไปเรื่อยๆ ซึ่งจริงๆ แล้ว หลายคนก็อาจจะสงสัยว่าการเป็นแบบอย่างที่ดี การเป็นคนดีของสังคมมันเป็นอย่างไรรึ ความจริงแล้วอยากจะบอกว่าเป็นเรื่องง่ายๆ เลย แค่ทุกคนรู้จักหน้าที่ เข้าใจหน้าที่ของตัวเอง ทำหน้าที่ตัวเอง ให้ดีที่สุด หน้าที่ของเด็กไปเรียนหนังสือ หน้าที่ของลูกเป็นเด็กดีของพ่อแม่ หน้าที่ของคนทำงานก็ตั้งใจทำงานเพื่อบริษัท เพื่อสังคม ซึ่งทุกคนถ้ารู้จักหน้าที่ก็จะเป็นสิ่งที่ดีมาก และถ้าเราตั้งใจทำไปเรื่อยๆ ไม่ย่อท้อ ไม่หวั่นไหว ผมมั่นใจว่าสักวันหนึ่งสิ่งดีๆ ก็จะเข้ามาหาเรา และจะเกิดสิ่งดีๆ เข้ามาในชีวิต เยอะแยะมากมาย เพราะฉะนั้นขอเป็นกำลังใจหลายๆ คนที่อาจจะตั้งใจทำแต่ว่าอาจจะยังไม่ได้เห็นผล ในวันนี้ แต่ผมบอกเลยว่าไม่มีการทำดีครั้งไหนที่จะไม่เห็นผล ตั้งใจทำแล้วผมจะเป็นกำลังใจให้ด้วย นะครับ”

คุณโดมพูดได้ดีมากเลยนะครับ เกี่ยวกับหน้าที่ของทุกคนในสังคม ซึ่งถ้าทุกคนต่างรู้ หน้าที่ของตัวเอง ตั้งใจทำหน้าที่ของตัวเองให้ดีที่สุด สังคมก็จะน่าอยู่มากขึ้น และที่สำคัญก็คือ ทุกท่านอย่าลืมทำหน้าที่ของประชาชนทุกคนในการชำระภาษีเพื่อที่จะทำให้ประเทศชาติพัฒนา อย่างมั่นคงต่อไปนะครับ

Sunny Day+ ในเดือนพฤศจิกายนขอพาท่านผู้อ่าน มาชิมของอร่อยๆ แถววงเวียนราชพฤษ์ ซึ่งมีร้านหนึ่งที่อยากจะนำเสนอ นั่นก็คือร้าน BAKE Me Tender (เบคมีเทนเดอร์) เป็นร้านอาหารฝรั่งเล็กๆ น่ารัก ตกแต่งร้าน สไตส์อาร์ตๆ จุดเด่นที่ทำให้ร้านนี้น่าสนใจก็คือ เป็นร้านที่รวม เบอเกอร์และ อาหารคาวไว้ในร้านเดียว ซึ่งไม่ว่าลูกค้าท่านใด ที่มาทาน จะทานเบอเกอร์อย่างเดียว หรือทานอาหาร คาวอย่างเดียว ต่างพูดเป็นเสียงเดียวกันว่าอร่อยทั้งคู่ เลยครับ ดังนั้นอย่าให้เสียเวลา เราไปสำรวจเมนูที่น่าชิม พร้อม ๆ กันเลย

BAKE Me Tender

อาหารจานแรกก็เริ่มด้วยจานหลักกันเลยครับ ผมขอเสนอ **พอร์คชอปซอสครีม** เห็นอย่าง มากำลังชุ่มฉ่ำ ได้รสชาติเนื้อหมูเต็มคำ ทานกับซอสเห็ดที่ราดมาจะเพิ่มความลงตัวด้วยกลิ่นเห็ด และครีมที่เข้ากันดี เครื่องเคียงเป็นมันฝรั่งบดรสกลมกล่อม และหน่อไม้ฝรั่ง มะเขือเทศกับเห็ดหอมสด ผัดน้ำมันมะกอก เมนูนี้ทุกคนลงความเห็นว่าคุณต้องสั่ง ถัดมาจานที่สองเป็น **สปาเก็ตตี้คาโบนาร่า** จานนี้ที่ร้านจะใส่เบคอนเพียงอย่างเดียว แต่ทว่าครีมซอสที่เข้มข้นเข้ากันดีกับเส้นสปาเก็ตตี้ ที่ลวกมาสุกพอดีไปเหนียวหรือเหลวจนเกินไป พร้อมโรยหน้าด้วยชีส เวลาทานเข้าไปจะรู้สึกว่างานนี้ ไม่จำเป็นต้องเพิ่มอะไรแล้ว แค่นี้ก็เพียงพอแล้วสำหรับความฟินครับ ตบท้ายด้วยของหวานกันหน่อย กับ **ช็อกโกแลตชีสเค้ก** เป็นชีสเค้กรสช็อกโกแลตมีฐานล่างเป็นไอริชไอซ์ซึ่งออกรสหวานตัดกับความเปรี้ยวหวานของเนื้อชีสเค้กที่ร้านทำออกมาได้เข้มข้น นอกจากนี้ยังราดด้วยซอสช็อกโกแลตไว้ด้านบนซึ่งถ้าใครเป็นสาวกช็อกโกแลตเลิฟเวอร์แล้วเนี่ย บอกได้คำเดียวว่าไม่ควรพลาดครับ

ร้าน BAKE Me Tender อยู่ในโครงการ Vintage Ville ชิดวงเวียนราชพฤกษ์ ฝั่งถนนนครอินทร์ ฝั่งทางเข้า ถัดตั้งต้นที่สะพานพระราม 5 วิ่งไปเรื่อยๆ ข้ามสะพานเล็ก ๆ จนไปกลับรถที่ถนนกาญจนาภิเษกครับ ร้านนี้เปิดบริการทุกวันตั้งแต่เวลา 10.00 น. - 21.00 น. เบอร์โทรศัพท์ 089-772-5105 ขอบอกไว้ก่อนว่าร้านนี้เป็นร้านเล็กมีจำนวนโต๊ะไม่มาก ควรโทรจองก่อนโต๊ะก่อนไปที่ร้านนะครับ

